

Створилася Асоціація Українських Правників

Київ (УНІАР). — Тут у п'ятницю, 3-го травня, в приміщенні Академії Наук України, відбулася Установча конференція Асоціації Українських Правників. Конференцію відкрив народний депутат України, член опозиційної Народної Ради, юрист-міжнародник Сергій Головатий. Він мав доповідь на тему: „Майбутнє України: від комуністично-советської державної диктатури до демократичної держави суспільного компромісу“. С. Головатий зазначив, що Україна не є суверенною державою де факто оскільки не має відповідних конституційних гарантій суверенітету. Серед чинників, які зумовили необхідність створення Асоціації Українських Правників доповідь назвав необхідність об'єднання юристів в умовах неправої і недемократичної держави.

Виступив також адвокат Степана Хмари Юрій Айвазян, який зачитав проект звернення Асоціації Українських Правників до Голови

ДОВОІДЬ Д-РА Я. ТУРКАЛА

Нью Йорк. — Тут у п'ятницю, 10-го травня відбулася доповідь-лекція д-ра Ярослава К. Туркала п.з. „Візантійська та слов'янська старовина в грецьких монастирях — Афон“, ілюстрована прозірками. Імпреза, що її влаштував Український Літературно-Мистецький Клуб, відбулася в Домі Українського Визвольного Фронту, 136 Second Ave. Початок о год. 7-й вечора.

Верховної Рад України Леоніда Кравчука та голови Верховного Суду Якименка. У зверненні вказано на чисельні порушення закону з боку Верховної Ради та слідства у справі С. Хмари і вимагається його звільнення.

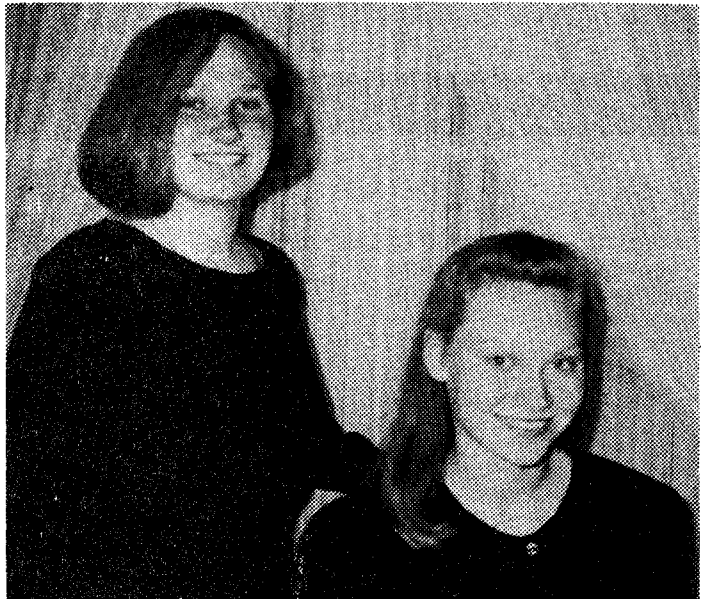
Народна Рада підтримує вимоги страйкарів

Київ (УНІАР). — Депутати з Народної Ради закликали населення України підтримати страйкарів морально і матеріально, оскільки вони вже третій місяць продовжують героїчну боротьбу за права трудявників і державну незалежність України.

Члени Народної Ради звернулися до представни-

ків Руху, політичних партій, творчих спілок і культурних товариств розпочати широкий збір засобів для допомоги страйкуючому Донбасу і пересилати їх до Тернопільської Мисської Ради з поміткою „Для страйкарів“. Звернення було ухвалено на загальних зборах Народної Ради 5-го травня.

А. і З. Гельбінг виступлять в Карнегі Гола

Адріана і Зєня Гельбінг

Нью Йорк. — У неділю, 12-го травня, о год. 1:30 по полудні візьмуть участь в репрезентативному концерті молодих мистців тут в малій залі Карнегі Гола, 154 57-ма вулиця захід, дві визначні учениці УМІ класи Таїси Богданської: Адріана і Зєня Гельбінг.

П'ятичленне журі з організації Ліга учителів музики в Нью Йорку вибрали до програми концерту Рондо Капрічіо Мендельсона, яке виконає Адріана і Ноктюрн Шопена Б-моль, оп. 9, ч. 1, який відіграє Зєня. Адріана і Зєня є членами 25-го Відділу УНС.

ВІДМОВЛЯЮТЬСЯ ПРИПИНИТИ СТРАЙК

Донецьке, Павлоград (УНІАР). — У п'ятницю, 3-го травня, представники страйкових комітетів шахт Південнодонецька-3, Жовтєва, Петровська, Мостинська та бавовняного комбінату висловили свою незгоду з рішенням Донецького міського страйкового про припинення страйку від 4-го травня і висловили йому невдоволення. На базі страйкового шахти Жовтєва утворено ініціативний комітет для координації дій підприємств, які вирішили не припиняти страйку. Ухвалено рішення про припинення повноважень міського страйкового та призначення звітно-виборної конференції на 12-го травня.

Страйкарі вимагають негайного звільнення народного депутата України Степана Хмари та інших, ув'язнених разом з ним; втілення декларації про державний суверенітет України; припинення влат у союзний бюджет; передачі підприємств союзного підпо-

рядкування у власність республіки; забезпечення проходження військової служби на території України; невідписання союзного договору до прийняття конституції суверенної України; запровадження приватної власності на землю; приватизації народного господарства, націоналізації майна КПСС для використання його на ліквідацію наслідків чорнобильської трагедії; індексації зарплати та непереслідування учасників страйку.

За рішенням регіонального страйкового, страйк на більшості шахт припинено 4-го травня. Однак за рішенням трудових колективів продовжили страйк шахти Південнодонецька-3, Жовтєва, Мостинська та бавовняний комбінат. До роботи стали шахтарі об'єднання Українців.

У Павлограді Дніпропетровської області 3-го травня ініціативна група у складі представників Об'єднано-го страйкового Західного

УНСОЮЗ ПОЧАВ ВИДІЛЮВАТИ ДОПОМОГУ УКРАЇНІ

Джерзі Сіті, Н.Дж. —

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу, на своїх звичайних нарадах тут в Головному Канцелярії в суботу, 20-го квітня, почав систематично розглядати просяби на ухвалення допомоги, які надійшли з України і з поселень в діаспорі, так до УНСОЮЗу, як і до новоствореного міжнародного Конвенційного Фонду Відродження України — УНС. Розглядаючи поодинокі прохання, Екзекутива дотримувалась Конвенцією і Головним Урядом накреслених рамок — брати до уваги в першій мірі загальні явища і певні проблеми в протилежності до індивідуальних випадків.

В нарадах, якими проводила головний передсідник Уляна Дячук, взяли участь: заступник головного передсідника д-р Нестор Олесницький, головний директор для Канади мгр Іван Геврик, заступниця головного передсідника Глорія Пашен, головний секретар Володимир Сохан і головний касир Олександр Благітка. Головну Контрольну Комісію репрезентував її голова Василь Пастушок.

Першу частину наради присвячено звітанням поодиноких членів Екзекутиви, що їх, за традицією, започаткував головний касир О. Благітка.

Звіт головного касира В кінці 1990 року всіх приходів було 11,308,673 дол., на 130,755 дол. більше, як попереднього року.

Загальні видатки за 1990 рік були 10,988,374 дол., на 870,000 дол. більше, як попереднього року. Як було звітано під час попередніх нарад Екзекутивного Комітету УНСОЮЗу 19-го січня, причиною збільшення видатків були кошти Конвенції УНСОЮЗу в Балтиморі, в сумі 400,000 дол.

В річному звіті подамо в ширших деталях наші плюси і мінуси в порівнянні з попередніми роками. В загальному наші видатки дорівнюють видаткам попередніх років.

Всім відомо, що кошти медичного забезпечення працівників УНСОЮЗу постійно зростають і тому шукаємо всяких доріг, щоб їх зменшити, бо вони зараз становлять 40% платні наших працівників.

Продовжуємо старання механізації друку відділових рахунків і секретарських винагород.

О. Благітка даліше мусів виконувати обов'язки головного книговода і приготував річні звіти, яких вимагають аскураційні уряди в Америці і Канаді. Більшість його часу в перших трьох місяцях 1991 року він старався задовольнити закони всіх аскураційних урядів у вимаганню часі.

В цьому звітному часі ми перейшли фінансові перевірки УНСОЮЗу, Податкового департаменту Нью Джерзі, Канадського департаменту забезпечення і наше річне США (книговедення) будинку і УНСОЮЗу, приготоване Степаном Карчаєм, дипломованим публічним книговодом з Нью Йорку.

Немає зміни щодо винайму порожніх приміщень Будівлі УНСОЮЗу. За перші три місяці 1991 року не було підписано ні одного контракту в цілому Джерзі Сіті в таких будівлях, як будівля УНС. Лише в нашому будинку підписано два контракти з новими локаторами на приміщення біля 2,600 квадратних стіп. Агент УНСОЮЗу даліше робить старання примістити нових локаторів в Будівлі УНСОЮЗу і приготував пропозицію для таких нових кандидатів на 90,000 квадратних стіп. Але Будівля УНСОЮЗу має багато конкурентів.

Звіт головного секретаря У 1990 році приєднали секретарі відділів та організатори 1,601 члена із загальною сумою 9,430,000 дол. забезпечення. Знаменним у звітному році було те, що число нових членів департаменту молоді (613) було пропорційно значно вище, як у минулих роках, у порівнянні з числом нових

членів департаменту дорослих (776). Тільки дев'ять грамот пенсійного забезпечення видала Головна Канцелярія у 1990 році. Сума їх перших вкладок виносилася 57,100 дол.

Підсумки втрат членства за повний 1990 рік виказали 803 виплати передчасних грошових зворотів, 1,126 виплат повних сум вивинування за дорізли грамоти, 1,290 грамот кляс Р-20 та Р-65, за які закінчено платити вкладки та 868 виплат за грамоти померлих членів.

У 1989 році здобув УНСОЮЗ 1,410 нових членів із загальною сумою забезпечення 8,985,000 дол. Знову ж втрати членства мав УНСОЮЗ значно більше у 1989 році, бо було 949 грошових зворотів, 1,289 виплат за дорізли вивинувальні грамоти, за 1,475 грамот закінчено платити вкладки та 889 членів померло.

УНСОЮЗ закінчив 1990 рік зі станом 41,130 активних членів, які платять вкладки за свої грамоти, та 68,625 усіх членів, що вкляс час грамоти із заплатами вкладками та грамоти на безплатному продовженні забезпечення. За 1990 рік втратив УНСОЮЗ на чисто в загальному числі членства 1,438 членів, тоді коли в попередньому 1989 році така втрата виносилася 1,914 членів.

В перших трьох місяцях 1991 року прибули до УНСОЮЗу 82 нові члени в січні, (Закінчення на стор. 5-й)

У Львові відбувся з'їзд вояків УПА

Львів. Тут в актовій залі Політехнічного інституту 27-28-го квітня відбувся Великий збір вояків УПА та членів збройного підпілля, на який прибуло понад 700 учасників. Вони вишикувалися у колону і під звуки духової оркестри та хору під національними та чорно-червоними прапорами вирушили до місця, де має бути споруджений пам'ятник Т. Шевченкові, щоб покласти квіти.

Збір відкрив син генерала Шухевича — Юрій. З вітальним словом та молитвою виступив митрополит УГКЦ Володимир Стернюк. У праці зборів брали участь визначні діячі часів визвольних змагань Петро Духий, колишній редактор журналу „Ідея і чин“, Василь Вороний, командир 5-ї воєнної округи УПА Червонограда,

Остап Курінний, який приїхав з Воркути та інші. На зборах було розглянуто статут Всеукраїнського братства УПА та внесено до нього часткові зміни і доповнення, утворено Головну Булаву Братства УПА з відділами, контрольну комісію, секретаріат, суд чести, науковий і культурно-освітній відділи. Головою став хорунжий УПА, багаторічний в'язень советських концтаборів Михайло Зеленчук. На Великому зборі було прийнято відозву до віруючих усіх конфесій України. Збір закінчився багатолюдним мітингом на площі перед Оперним театром. Своєю працею Всеукраїнське братство УПА продовжить 11-го травня, коли буде вироблене конкретне комюніке відносно завдань братства.

Будують і реставрують церкви в Україні

Київ. — Як повідомляв київський журнал „Дніпро“ — кияни працюють над відновленням в столиці України церкви Богородиці Пирогової. Після затвердження проекту і вивчення літературних, графічних та наукових матеріалів і археологічних досліджень розпочнуться конкретні будівельні роботи. Це повинно статися уже в липні цього року.

Знову ж у Пустовітах розпочалося будівництво церкви Іоанна Богослова. З метою, щоб прискорити процес побудови цієї церкви — зацікавлені громадяни щедро синпули пожертвами. Як теж, щоб допомогти побудові храму запалили жителі цього села влаштувати різні імпрези.

Д-Р Н. ПРЕОБРАЖЕНСЬКА В РОЧЕСТЕРІ

Рочестер, Н. Й. — Тут у неділю, 12-го травня під час вечери, влаштованої з нагоди Дня Матері виступили д-р Наталія Преображенська, представниця „Зеленого Світу“ в Україні. Імпреза відбулася в залі української православної автокефальної церкви св. Марії Прокровительки, 3176 St. Paul Blvd. і спонзорівана Сестринством. Початок о год. 12:30 по полудні. За інформаціями звертатися, телефонуючи на число (716) 266-7801.

КРЕМЛЬ ПЕРЕДАВ КОНТРОЛЮ СИБІРСЬКИХ КОПАЛЕНЬ ПІД ЗАРЯД РСФСР

Москва. — Західні пресо-ві агентства і акредитовані в Москві кореспонденти інформують про основні зміни внутрішньої, зокрема економічної політики Кремля у відношенні до дев'ятих республік, представників яких напередодні пленарних нарад ЦК КПСС 23-го квітня відбули з президентом СССР Михайлом Горбачовим майже засекречену нараду і визначили далішу політику на майбутнє.

Вислід цієї політики вже почали здійснювати рішенням кремлівського керівництва передати сибірські копальні під заряд Російської Федерації, чого зрештою добивалися самі робітники з надією, що це спричиниться до поліпшення їхнього життєвого рівня, а рівночасно з тим до підкреслення існування суверенної РСФСР на чолі якої стоїть тепер Борис Єльцин. Більше того, голова Верховної Ради РСФСР Єльцин поінформовав депутатів, що він підписав з Владіміром Крючковим, керівником КГБ договір про формування окремого відділення КГБ в Російській Федерації і про розділення функцій органів державної безпеки. На становищі керівника КГБ в РСФСР назвали 44-річного генерала Віктора Іваненка, який раніше працював заступником керівника інспекторського управління в апараті В. Крючкова. Прийнято постанову, що Іваненко сповнятиме ці функції КГБ в Російській Федерації тимчасово.

Коментуючи рішення Кремля про передачу контролю над вугільною і промисловою індустрією в руки республіканських російських чинників, Б. Єльцин заявив, що це може стати першим серйозним кроком на шляху до поліпшення в СССР політичної й економічної кризи. Договір про передачу був підписаний заступником голови Ради Міністрів РСФСР Юрієм Скоковим і заступником голови Ради Міністрів СССР Віталієм Догужевим. Було рішення покласти до життя комітет передачі індустрії в руки республіканського уряду. Договір передбачає передачу копалень в Кузнецькому басейні, Ростовській області і в Комі, АССР.

Б. Єльцин покищо не виявив, як це все буде виглядати і який розподіл влади буде прийнятий, але натомисть він обіцяв копальням робітникам повну економічну самостійність, включаючи також право на приватизацію копалень, якщо буде така воля профспілки і робітників.

На деяких підприємствах страйк ще триває, але в загальному більшість робітників вже повернулася до праці. ТАСС повідомляє, що копальняні робітники п'яти копалень Кузбасу вже розпочали працю. Страйк у Воркутському басейні також закінчився. Цілий ряд депутатів РСФСР висловили думку, що треба працювати в напрямі перебрання також інших галузей індустрії і природних багатств в руки республіки.

Покіщо не відомо, як Кремль поступить у відношенні до України, яка є другою після Російської Федерації республікою і другим найбільшим продуцентом вугілля, залізної руди та інших добрих. Донецький басейн і копальні вугілля в Червонограді у Львівській області правдоподібно продовжують більше вугілля, як Кузнецький басейн. Потреба ставлення вимог і сповнення обіцянок про розподіл влади є тепер на часі, — кажуть політичні спостерігачі. Республіки, на їхню думку, можуть тепер здобути чимало користей і скріпити свою автономію, свій суверенітет.

Президент Дж. Буш приступив до виконання своїх обов'язків

Вашінгтон. — У понеділок вранці, 6-го травня, за згодою лікарів військово-морського шпиталю в Бетесді президент Джордж Буш повернувся в Білий Дім і приступив до виконання своїх обов'язків.

Президент відчув себе погано в суботу увечері, 4-го травня, під час бігу у Кеймп Девійд. Лікарі знайшли у нього серцеву аритмію. До понеділка лікарі не могли вирішити, чи варто вжити електрошок, щоб відновити нормальне биття серця. Врешті було вирішено, що загальний стан Дж. Буша не викликає побоювань і можна обійтися таблетками.

Після прибуття в Білий Дім, лікарі знову обстежили Президента. Як повідомив журналістів особистий лікар Дж. Буша Бертон Лі, серце Президента працює в нормальному ритмі. „Він почуває себе добре і горить бажанням приступити до праці“, — заявив пресо-ві секретар Білого Дому Марлін Фицджеральд.

У понеділок увечері відбулася запланована раніше зустріч Президента з колишнім міністром закордонних справ СССР Едуардом Шеварднадзе. За словами самого Буша, перенесене нездужання ніяк не відібралося на режимі праці Президента. Відповідаючи на запитання журналістів перед від'їздом зі шпиталю, Президент сказав, що не має наміру перестати займатися спортом.

В АМЕРИЦІ

З УВАГИ НА ЗАХВОРИННЯ минулої суботи президента ЗСА Джорджа Буша, під час його перебування у Кеймп Девійд, відпочинковій оселі американських президентів недалеко Вашингтону, в країні забулились два явища. Перше — це звичайна людська турбота співробітників, родини, опозиції та цілої країни про здоров'я свого президента, а друге — це питання чи не повинен би президент Дж. Буш у наступних виборах покласти на республіканську ліву іншого кандидата на місце віцепрезидента Дена Квейла. Такі питання спорадично виникали час-до-часу, але завжди збувалися досі не захитаним здоров'ям президента. Тепер, коли несподівана небезпека вказала слабу сторіну звичайної людини, в цьому випадку президента Дж. Буша, то республіканці приватно журяться тим, чи не повинен би президент серйозно застановитися над цією внутрішньою політичною проблемою, а демократи почали про це говорити зовсім відкрито.

У ВИДАННІ ДЕПАРТАМЕНТУ оборони „Авіейшен Вік енд Спеіс Технолоджі“ з 6-го травня появилася згадка, що повітряна фльота ЗСА створила та випробувала дві величезні бомби тільки за 17 днів у своїх намаганнях знищити сильні підземні бункри, де під час воєнних дій перебував штаб іракського війська разом з президентом Садамом Гусейном. Ці дві 4,700-фунтові бомби було скинено на комплекс військових підземних бункрів на північ від Багдаду в останніх тижнях лютого. Одна впала на інший бункер, але друга потрапила в ціль, спричинюючи сильний вибух і, як твердить згадане видання, там загинуло багато старшин штабу.

ВІРМЕНІЯ ХОВАЛА В суботу, 4-го травня, свої жертви, які загинули у міжнародній боротьбі між азербайджанцями і вірменами з тією тільки різницею, що азербайджанцям допомагали советські війська міністерства внутрішніх справ (чорноберетники), які підтримували азербайджанців танками, панцерними вантажними і важкими скорострілами. Місцеві чинники кажуть, що під час нападу на поселення Геташен і Мартурашен загинуло 36 осіб. В Єревані кажуть, що села знаходились під систематичним обстрілом азербайджанської міліції і парамілітарних груп, а головні шляхи блокували чорноберетники. Виступаючи в Москві на пресо-ві конференції після розмови з генеральним секретарем ЦК КПСС і президентом СССР Михайлом Горбачовим, Левон Тер-Петросян заявив, що вірмени неодноразово перестерігали союзний уряд, що зміна статусу-кво в регіоні може довести до трагічних подій на Закавказзі. Виглядає, кажуть політичні спостерігачі, що Москва була зацікавлена існуванням міжнародного конфлікту, бо це дає їй причину вдержувати в цій частині СССР більш військові частини. Похорони вірменів перетворились у свого рода велику релігійно-політичну маніфестацію з антимосковським і антикомуністичним забарвленням.

НІМЕЦЬКІ КОНСЕРВАТИСТИ з баварського Християнського союзу сильно критикують тепер канцлера уряду Гельмута Коля. ХСС, що його на протязі довгих років очолював покійний Франц Йозеф Штраус, вимагає від Коля негайного наведення порядку в країні. Більшість політичних спостерігачів думає, однак, що ХСС сама не зможе розвинути крайової акції протесту Коля, але у спілці з іншими його противниками може принятися до повалення уряду. В цій справі вже помітні деякі ініціативи на території Баварії. Канцлер Г. Коль поважно затурбований становищем консервативів, бо він після програми виборів у провінції Райнгард-Пфальц і так не може дати собі ради з критикою поміркованих і лівих.

КОНФЛІКТ МІЖ СЕРБАМИ і хорватами в Югославії ніколи не досягав такої гостроти, як саме тепер. Починаючи з половини минулого тижня, у заселених сербами районах Хорватії загинуло 15 осіб, але конфлікт продовжується і югославське агентство ТАНОГ повідомило у понеділок, 6-го травня, що 19 осіб загинуло, а кілька десятків були поранені. Центральний уряд застановляється над висилкою в райони конфлікту більшої кількості федеральних військових частин, щоб не допустити до більшого кровопролиття. Представник Хорватії у Президентській раді Югославії Стіп Месіч обвинуватив у вбивстві хорватів озброєні групи сербів. Він заявив, що групи проникають з території Сербії і поводяться у відношенні до хорватів, як варвари: жертвам перерізують горла, викоплюють очі тощо.

СОВЕТСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство ТАСС повідомило, що невідомі злочинці напали в суботу, 4-го травня, на советського старшину Чеслава Мельника в Латвії. Невідомий подзвонив до помешкання капітана в центрі Риги і коли Мельник відкрив двері атакантик вистріляли два рази в груди капітана. Мельника забрали до шпиталю і лікарі ствердили, що рани не є смертельними і вони будуть пробувати врятувати життя старшини способом операції. Місцеві власті думають, що напад був виконаний з політичних причин тому, що якраз Мельник командував „чорними беретниками“, які 20-го січня захопили приміщення латиського міністерства внутрішніх справ. Під час цієї операції загинуло тоді шість осіб. Слідство у справі стрілянини ведуть місцеві латиська міліція і КГБ. Інші джерела інформують, що в Литві, а зокрема у Вільнюсі, відбулася цієї ж суботи, 4-го травня, велика 200-тисячна демонстрація литовців, які домагалися прийняття Литви до Організації Об'єднаних Націй.

Зустріч з Петром Марусиком

Старанням Відділу УСГ у Вінніпегу, 10-го березня в залі УНО відбулася громадська зустріч з Петром Марусиком.

Зустріч відкрив мгр І. Геррик, голова відділу УСГ у Вінніпегу. Він привітав гостя і присутніх та попросив Ю. Гвоздулича представити гостя. За освітою, зазначив він, Марусик — філолог і педагог, однак позбавлений права викладати в школах через своє політичне минуле в'язня сумління. Він депутат і голова УРПартії Івано-Франківської області та голова Т-ва розвитку малих підприємств. Був репресований, має писемницькі здібності.

П. Марусик почав свій виклад привітом від України, від Руху і УРПартії. В своїй доповіді він на-

простого народу. Так у Західних областях було відкрито в лісах рибні консерви й інші продукти та спалені одяги, в той час, коли в магазинах порожні прилавки. У війську поза Україною тривають знущання над українськими воїнами, вони йдуть в десерттери, а їхні матері роблять старання, щоб їхні сини служили в Україні.

Є деякі намагання творити спільні підприємства, але це тільки початки.

Територія України становить 2,7 % території СС-СР. Населення України 18% населення СС-СР. Україна виробляє понад 20% загальної продукції СС-СР, 25% вугілля, 20% пшениці, 37% сталі, 25% картоплі, 45% чавуну, 25% молока, 50% залізної руди, 25% м'яса, 40%

Помер піонер американської України

Залишила цей світ людина, що приїхала до Америки юнаком, а відійшла 88-літнім заслуженим громадянським діячем! Микола Новак — хто його не знав, він усюди залишив свій слід. Син рогатинської землі, він зробив усе, що планував, бо був піонером, майстром на всі руки. Був замодом, щоб бути сівочим стрільцем, але здобув свого 16-літнім: „поволікся“, як сам і сусіди казали, з відступаючою галицькою армією і взяв участь в чортківській офензиві УГА.

Задумав їхати до Америки, бо такий мав сон (як Лютер Кінг) і через Канаду без квоти потрапив до землі Вашингтона. В часі, коли полк Євген Коновалець шукав поміч в Америці, мобілізував запліла воюючої України, Новак згодом „слухняно“ і вівтирив до кінця. Всюди, де був Новак, — лишив сліди як доказ, що українські націоналісти були і є в Америці.

Працював в Нью Йорку і як всі емігранти до ЗСА, мав клопоти в час безробіття в 1928 році. Шукав друзів і помічників праці для відродження України.

На сході Америки знайшов відповідний терен праці, був членом Організації Державного Відродження України — 10-го і 11-го Відділів ОДВУ. Оба Відділи мали 500 членів. Микола Новак був непосидючим, завжди шукав приятелів, зв'язків зі своїми і чужими.

Активістів в Америці класифікують на тих, що говорять, і тих, що роблять. Новак належав до останніх. З товаришами ОДВУ він творив Бойовий фонд ОУН, який досяг 40 тисяч — велика сума на той час. В 1934 році ОДВУ, завдяки секретареві Центральної Управи ОДВУ Новака подала авіаційна школа і літаки „Націоналіст“ і „Ук-

УКРАЇНА ПРОБУДЖУЄТЬСЯ! ДОПОМОЖІТЬ ЇЇ ВКЛАДОМ ВАШОЇ ДИВІДЕНДИ У ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

У Вашингтоні відбудеться мистецька виставка І. Сочинської

І. Сочинська на тлі своєї праці.

Мисткиня Ілона Сочинська добре відома українській публіці із своїх індивідуальних виставок в Українському Інституті Америки в Нью Йорку і в Українському Інституті Модерного Мистецтва в Чикаго, але також її ім'я та її творчість записалися на численних американських виставках та у мистецьких галереях. Останньою її пастеллю „Дікі тюльпани“ вибрано на виставку Товариства мистців-пастелістів у Балтиморі в березні.

Про її оригінальну творчість писали такі знаві українського мистецтва як Святослав Гордінський у статті в журналі „Нотатки з мистецтва“ і д-р Ярослав Лешко в „Українському Таймсе“ підкреслюючи, що вона зуміла кризь усі напруги нового мистецтва знайти свій власний стиль і свою власну візію.

Тепер І. Сочинська саме підготовляється до черго-

вої індивідуальної виставки, яка відбудеться за ініціативою керівника імпрес відомої із своєї діяльності Вашингтонської групи Лариси Чопівської. Виставка запланована на 17, 18 і 19-го травня в залі церкви св. Софії 26-15, 30-та вул. Н.В. Вашингтон, та буде відкрита для публіки в п'ятницю, 17-го травня, о год. 7:30 вечора, в суботу від год. 12-ої до 6-ої вечора, а в неділю між 1-3-ю по полудні. Як інформує нас мисткиня, буде виставлено 20 її нових праць в пастелі та олії, з яких частина виконана у геометричному абстракті, більше, як це було в її попередніх виставках.

Чому саме погодилася на виставку у Вашингтоні? І. Сочинська пояснює, що був час зробити виставку своїх творів в українському середовищі і вона розпочинає від столиці країни, де дали їй до того можливість молоді українські професіоналісти.

ЄВГЕН КОНОВАЛЕЦЬ

В 100-РІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ

Процес відродження нації це багатогранне і глибоке явище духовного переродження народних мас. Воно пульсує неоднаково в залежності від зовнішніх сил, що стараються приспати народні стихії та зупинити природний процес його культурного розвитку, а також, не менше від внутрішніх сил народу, його суцільності, життєздатності та особливо твердої віри, характеру й інтелекту його провідної верстви — збірної суспільно-творчих одиниць провідницької волі. Такою прикладом одиницею був у нашій історії Тарас Шевченко. Однак (парафразуючи Юліана Вассіяна), сентиментально-миролюбне українство XIX століття прийняло Шевченка на подобу своєї слабосилої душі, якій забракло гарту, самоопанування, щоб узяти із Шевченка вогонь його прометейських ідей, патос пророчих візій, бойовий запал революціонера і тими рушійними силами оновити свою кимерну хуторянську душу та зробити її засадою боротьби нації за власну велич і владу.

Заплідні парості Великого Пророка знайшли пригожий ґрунт щойно на переломі нової доби. В слід за Братством Тарасівців зрушується коло культурників, української інтелігенції; постає Революційна Українська Партія (РУП) та інші партії й організації, пробуджується народний інстинкт до самозбереження, самоопанування, а народ поволі починає відшукувати свої внутрішні основи, щоб здобути собі позицію історичного підмету.

В цій переломній добі, 30 років після смерті Великого Кобзаря народився і серед неї виховувався Євген Коновалець, майбутній полковник Армії УНР, командант Корпусу Січових Стрільців, командант Української Військової Організації (УВО), основоположник ОУН та перший Голова Проводу Українських Націоналістів.

Понад 50-річна перспектива часу від його трагічної смерті має можливість оцінити що небувало, непересічну постать, особливо світоглядно-філософську глибину її мислення й активності серед сучасного її суспільства.

Культуру вислову, інтелігентність тону і політичний такт навчався він захищаючи (молодим студентом) позиції львівських академічних кіл у боротьбі за український університет. Там же, запізнавши визначні особистості еміграції з Великої України, Коновалець вглиблюється у мислі соборницьких зусиль українського народу по обох боках Бзруча. Воляцьку дисципліну та особливо хист усіх видів воєнної готовності вчиться в рядах австрійської армії. В обставинах приспіненого вишколу він напружено і доосновно готується до градучих подій.

Пророка українська весна надійшла несподівано в революційній заграві 1917 року, кинувши народ у вир боротьби соціальних, часто утопічних ідей на тлі національного пробудження. Воєнно полонений Євген Коновалець не вагається ризикувати життям, втілюючи враз із своїми побратимами по зброї до серця-улюбленої України. Хвилюванням видом вміряного стоглиного Києва змішується з розчаруванням невідрадимим станом революційних здобутків і державного будівництва в Україні. Віра в голошені соціальні й інтернаціоналістичні клічі полоніла чільних провідників України до той міри, що вони замість реалізувати вимоги спонтанних з'їздів військових, селян і робітників, зважились перемогти імперські плани назрівалих неоконотів словесного баталею в ім'я дружби народів і миру. І тоді, на тлі політичної розгубленості, при відсутності належної підготовки армії, Коновалець важиться рятувати погане становище Центральної Ради закликом до своїх галицьких і буковинських побратимів приєднатися до соборницьких змагань українських революційних сил будувати і захищати незалежну українську Державу. Силою свого передбачення, інтуїцією та зміслом військовика-державника він ангажується із надзвичайною душевною напругою та непохильною вірою у вир революційного зриву. В команді куреня, пізніше корпусу Січових Стрільців Коновалець співтворить епопею героїчного змагу за суверенність і соборність призубного, територіально розчленованого народу. Два роки постійної боротьби на службі Української Центральної Ради та Директорії УНР вдосконалює його небувалі здібності стратега-військовика, швидкого політичного аналітика, ідеаліста та водночас розсудливого реаліста.

Отож не дивно, поруч ним ідеалізованого подвизника українського національного зриву Головного Отамана Симона Петлюри, Євген Коновалець вибивається на вершини по-революційних змагань українського народу. Страда коротко тривалої незалежності його не зневірює, він б'є зрозумів, що моральні й політичні основи відродження під час визвольного зриву українського народу 1917—20 років поставили тривку базу під його свободовидання перед іншими народами світу. І так, переломний момент очоленої Української Військової Організації використовує він для аналізу зовнішніх та внутрішніх політичних перетворень і передумов дальшої стратегії визвольної боротьби.

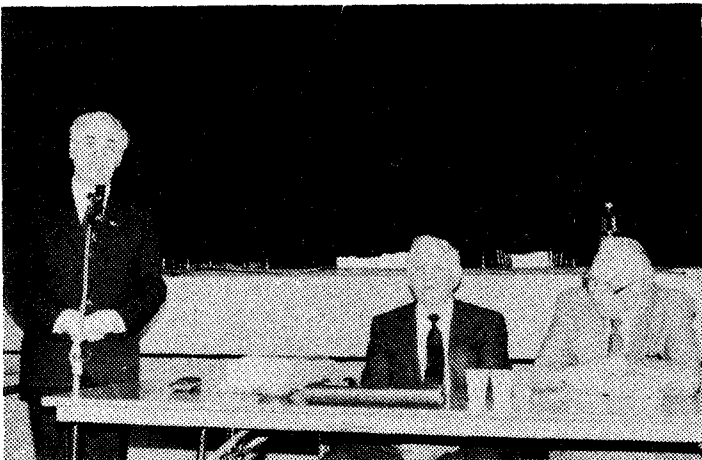
Мотив стихійного дозрівання молодого покоління народу і патос продовження боевого напруження стають в основу планів Євгена Коновальця організувати політично-визвольний рух. Але такий рух мусить опертися на тривких і виразно окреслених основах з виміру справжнього глибини історичного минулого, зокрема останнього етапу визвольної боротьби. Стихійність і патос народних мас слід було використати, але водночас піддати контролю, постійному вишколу й унапрявленню провідної організації, позбуті інерційного мислення і залежності від чужих сил і доктрин. В основі того руху Коновалець ставить український націоналізм. Націоналізм визвольний, який не знає диктатури окремого інтересу, що встановлює режим частини над цілістю, насилуючи різномодну дійсність у межах однієї площі чи просто її виключаючи. Зате визвольний націоналізм вважає цілісність взаємно доповнених інтересів природною базою засобів, що вдержує націю як живу збірну одиницю у всіх формах її буття. Він демократичний у тому, що здійснює повністю верховну засаду суспільного порядку, засаду співдії, і жадає особистої творчості та самодіяльності, як чеснот від кожної одиниці в міру їх індивідуальних здібностей. І так Організація Українських Націоналістів стала черговим визвольним рухом, якому Євген Коновалець віддав повністю свою безкорисливість, шляхетність і цілеспрямованість та на чолі якого він гине з вур ворога українського народу — комуністичної Москви.

Стоїмо нині перед найбільшим переломним зворотом в історії української нації, яка переходить від стихійного пробудження до свідомого ставлення побудови власного незалежного державного буття. В момент такого глибокого переустрою, в сторіччя народни Великого Полковника нехай зродиться в нас найвища напруга чинної волі, щоб мужньо простувати до ним освіченої мети: до перемоги українського народу в незалежній соборній українській Державі.

Провід Українських Націоналістів
Крайовий Провід ОУН
Світова Координаційна Рада ІСНО

Травень 1991

КЕРІВНИК ОДНОЇ ІЗ СЕМИ груп антикомуністичних повстанців-мужагедів Юніс Халіс повідомив 5-го травня, що його група виходить з урядової коаліції Афганістану створеного в лютому 1989 року, коли советські окупанти покинули країну. 78-річний Халіс, який в уряді займав пост міністра внутрішніх справ, думає, що об'єднані сили повстанців скоро розгромлять військові частини Наджбуллі і покінчать з комуністичним урядом.

Виступає Петро Марусик. Сидять мгр І. Геррик (зліва) та Ю. Гвоздулич.

реслив загальний огляд сучасної України під трьома аспектами: політичним, еко номічним і екологічним.

Під політичним оглядом, з перебудовою Горбачова Україна пройшла деякий шлях демократизації. Процес демократизації почався з Гельсінської Групи, пізніше УГСпільки, що з 1981 р., завдяки дисидентам М. Гориневі і В. Чорноволу, відновлено публікацію „Українського Вісника“. Згодом постали Т-во Української Мови, Народний Рух України за перебудову та ін. Опісля пройшли вибори до Верховної Ради, парламенту України, з вислідом — 239 депутатів від партократів з Демократичним блоком в опозиції. 16 липня 1990 року Верховна Рада України ухвалила Декларацію про суверенітет України та провела закон про удержавлення української мови. Після цього почався наступ партократів. Студенти оголосили голодівку і домоглися відходу з посту прем'єр-міністра Масола. В результаті наступу партократів прийшла проклація за арештом депутата С. Хмари, який чекає суду. 17 квітня ц. р. Рух набрав широкі розміри. На з'їзді УГСпільки перетворилася в Українську республіканську партію. УРП була зареєстрована 5 листопада 1990 р. як правна особа з своїм статусом. Органом УРП Івано-Франківської області є часопис „За незалежність“. Виникли також інші партії як: Українська християнська партія, УСелянська партія, УНП, — всіх коло 15 і всі вони визнають принцип незалежності України. Відстає південна частина і Лівобережжя, де позначається русифікація.

Економіка України переживає місцями в хаос. Бувас не раз і саботаж провідників, щоб продовольчі товари не дісталися до

прокату чорних металів, 50% соняшника, 60% цукрових буряків, 33% овочів і 78% марганцевої руди. В Україні під управою українського уряду залишається тільки 5% промисловості, 95% промисловості підпорядкована СС-СР. В грошах це становить приблизно 50 бильйонів карбованців, з яких лише 12% залишається українському народові. Цікаво те, що центральні відомства беруть з УССР прибутку на сто бильйонів, а з РСФСР, що набагато більша за Україну, лише 70 бильйонів карбованців. Через Україну проходять різні провідники на Захід, але Україна за це не залишається ні копійки. Тільки усамотнієння держави може зберегти її від грабунку і її колоніальної експлуатації.

Екологія України є в катастрофічному стані. В Україні понад тисячу комбінатів СС-СР, 13 бльоків АЕ-Станцій. Чорнобильська аварія спричинила катастрофічні наслідки, зникло понад сотні видів фавни і понад 200 видів рослинності. Бурштиńska ГЕС не має споруд очищення. Цей комбінат виділяє 350 тонн забруднення на добу. Вишні вже не родять, огірки не ростуть, овочів нема, сади гинуть. Калуський калійний комбінат та комбінат синтетичного волокна біля Івано-Франківська заневищують до невпізнання довкілля. Україна займає перше місце в світі по забрудненню. Щороку Україна втрачає тисячі гектарів родючих земель. Пекучим є питання виконання господарників. Допомогу з-за кордону треба врегулювати, створивши комітет з Руху і діаспори.

Після доповіді відбулася дискусія-запитання. Брали участь: Шербань, Гнатів, Круцько, Данилюк, Добрянський та інші. П. Данилюк подякував гостеві.

Д. Яр.

Подібність...

(Закінчення зі стор. 2)

дві нації і тому війна між ними не є громадянською війною. Хто, як хто, але президент держави про це повинен би знати. Так само як було б абсурдно говорити, що війна між Росією і Україною, Грузією, прибалтійськими державами є „громадянською“ або „внутрішньою“ Росії...

Так можуть говорити або дурити людей лише ті, які за всяку ціну намагаються врятувати російську чи будь-яку іншу імперію.

Трагедія курдів дуже подібна до трагедії українського народу. Зокрема, якщо йдеться про два дуже важливі щодо виборення самостійності моменти. По-перше, подібно до курдів, на-

Вже минуло понад 40 років, коли на нову землю прибули з рідних земель українські вчителі. Вони зразу стали на сторожі духу української молоді, щоб не допустити до відчуження її від батьків, щоб зберегти її для нашої поневоленої України. Нелегкий це був труд, перешкоди були очевидні, але сьогодні бачимо, що він не був даремним. Дійсно, тяжко уявити собі сьогоденнішого українства в Америці, якби не була зорганізована сітка шкіл українства. Вони були цінністю кожної громади бо з них скористалися всі наші церковні і світські установи. Почин до цього дає Т-во Учителівська Громада в ЗСА, з філіями в усіх більших українських осередках. І сьогодні ще існує Т-во Учителівська Громада в Чикаго. Воно рішило не лише відзначити ювілей свого 40-літнього існування, але й працю усіх українських шкіл на терені метрополітального Чикаго у формі Дня Української Школи з метою звернути увагу громади на важливість цієї діяльності нашої життє в Америці. Колись було їх більше, але сьогодні є їх п'ять, а саме: шкільна катедральна на школа св. о. Ніколая, „Рідна Школа“ в Чикаго, школа українства при православному соборі св. Володимира, школа при парафії св. Йосифа і школа українства в Палатині, Іллі.

Були побоювання: чи українська громада, яка зайнята різними справами, зуміє належно оцінити важливість праці рідної школи? Сумніви розвіялися 24-го лютого ц. р., коли до гарно удекорованої аудиторії школи св. о. Миколая прибуло понад 300 учасників: представники церковних і громадських товариств, батьки дітей, учні і багато ко-

Чикаго величю відсвяткувало День Української Школи

лишніх учнів — випускників цих шкіл, що сьогодні виконують відповідальну громадську працю для України і своєї рідної, місцевої громади.

За почесним столом засіли: о. митрат М. Бутринський з парафії св. Володимира і Ольги, о. А. Шагала, ЧСВВ, з парафії св. о. Ніколая. Сестра Хризанта, ЧСВВ, — дир. школи св. о. Ніколая, інж. О. Баранник, гол. Ілліноїської Відділу УК-КА, дир. Р. Мишик від кооперативної каси „Самопоміч“, проф. А. Антонович, заслужений довголітній директор школи Учт. Громади, інсп. Юлія Назаревич, основоположник школи Учт. Громади, дир. Х. Таран (школа українства „Рідна Школа“), учителька Л. Чайковська, вступництво дир. К. Марцинюк (школа при православній парафії св. Володимира), дир. І. Дмитерко (школа парафії св. Йосифа), дир. В. Коновал-Гугліотто (школа українства в Палатині), учт. В. Зельвак, те саме: шкільна катедральна на школа св. о. Ніколая, „Рідна Школа“ в Чикаго, школа українства при православному соборі св. Володимира, школа при парафії св. Йосифа і школа українства в Палатині, Іллі.

Свято відкрила віддана енергійна теперішня голова Т-ва учителька Віра Зельвак, яка привітала присутніх учасників свята. Вона попросила учнів вручити усім учителям квіти як вияв вдячності за їхню працю. О. А. Шагала відмовив молитву і розпочав бенкет. На залі були установлені чотири телевізори і один великий екран на сцені, на яких гості мали мож-

ливість оглядати цікаве відео про працю кожної школи, яке було спеціально зроблене на це свято. Дальше ведення програми передавала голова Т-ва Олені Матвішин, яка заповіля мистецьку програму у виконанні учнів усіх шкіл. Цю частину підготували і координувала учителька співу О. Покорна. Сцену удекорували символами шкільництва й Шевченковим закликом: „Учтитеся, брати мої!“ учителька С. Кавка з допомогою сина Юрія.

Заслужено бурю оплесків здобув хор школи св. о. Миколая під керівництвом учительки М. Стадник, який співав пісні „Там далеко“, „Співачки“, „Гарний танок“, „Лисичка“, „Коломийка“. Зі школи при парафії св. Володимира виступили із співом учні 3-ої, 5-ої і 7-ої клас, підготували учт. Ж. Косогор. Три фортепіанні твори виконали Лариса і Таня Чайковські, учениці М. Карасійчук. Вірш „Не забувай!“ декламували А. Слюсаренко і С. Губіш. Зі школи українства осередку СУМА ім. полк. Д. Вітовського в Палатині виступили найменші діти зі садочка і передішлили з віршиком „Туп-туп-туп“ (учт. Н. Коновал). Вірш Р. Заводича „Читаймо, школярі!“ декламували учні 1-ої, 2-ої, 4-ої, 5-ої і 6-ої клас (учительки О. Юрків, Л. Стасюк і Л. Стромельська).

Школа при парафії св. Йосифа, яка має 40 англійських дітей і яку вже 25 літ веде дир. І. Дмитерко, виступила з декламацією „Наша батьківщина“, а діти 1—8 класів співали „Садок вишневий“ (учт. А. Савула).

Закінчила програму „Рідна Школа“ в Чикаго. Впевнено, зі вірцевою дицією

декламував „Програмовий вірш“ уч. 5-ої кл. Йосип Сабір, (автор д-р Г. Сабір), за що здобув тривалі оплески. Милою несподіванкою був виступ уч. 10-ої кл. Стефана Гаста, яка виконала дві пісні — „Лебеді материнства“ (слова В. Симоненка) і „Водограй“ (муз. В. Івасюка) при фортепіановому супроводі уч. 10-ої кл. Х. Яхків. Гарне виконання обох пісень викликало захоплення публіки співом молоденької талановитої співачки. Добре задуманою точкою в 120-літній народження Лесі Українки був сценічний фрагмент з „Лісової пісні“ — зустріч Лукаша з Мавкою і зустріч Мавки з Польовою Царівною. В ролі Мавки виступила уч. Ліліана Калін (10 кл.), в ролі Польової Царівни — Каліна Процик (10 кл.), а в ролі Лукаша — Данило Прийма (9 кл.).

В офіційній частині святого слово виголосила доголішня учителька мгр. Надія Хойнацька.

У своїй доповіді вона згадала всіх учителів, які відійшли у вічність, пам'ять яких присутні вшанували хвилиною мовчання, а також відзначила заслужених учителів, які колись працювали у рідному шкільництві. Опісля докладно з'ясувала мету шкільництва і їх труднощі. Від абсолютів шкільного життя привіт о. Мирон Пинчук, від СУМА — Палатин — О. Стрільчук, від СУМА ім. Павлушкова — Л. Стасюк. Письмовий привіт прислало Об'єднання Українських Жіночих Організацій в Чикаго.

День Української Школи повинен відбуватися щорічно і то не лише в Чикаго, але і в усіх українських осередках ЗСА, щоб рідношкільна ідея в громаді не замерла.

Микола Губчак

Едмонтонська мистецька галерія відзначає 100-ліття поселення українців у Канаді

Великий масивний будинок Едмонтонської мистецької галерії знаходиться у самому центрі міста і є осередком культурного мистецького життя едмонтонців. Ця неприбуткова установа завдячує своє існування підтримці федерального, провінційного та муніципального урядів, пожертвам від корпорацій та приватних осіб. Щодо пропорції населення міста, галерія має рівень музеїв великих міст Канади. Директором галерії є Роджер Булет, а головним куратором — Елізабет Кид, постійний персонал — 25 осіб. В організації, що має понад 100 років історії, є багато цікавих фактів, бажання та цілі галерії. Едмонтонська галерія має на цілу провінцію Альберту найбільшу постійну колекцію мистецьких творів та предметів — 3,000 одиниць. Організуються різні виставки, лекції з мистецтва, мистецькі фільми. Ціль галерії — збільшити свою колекцію та утримати високий рівень в мистецтві.

Вважаючи, що українці завжди були частиною мистецької історії Альберти, хоч галерія час від часу виставляла твори українських мистців, але через святкування 100-ліття українських поселенців галерія посилює свої зацікавлення українським мистецтвом та культурою. Кураторка пояснила, що вони стараються охопити всі галузі українського мистецтва — на національному континенті, на Україні, в минулому та теперішньому часі.

В цьому році відбувся ряд цікавих імпрез для українців. Великим успіхом, наприклад, користувалася виставка фотографій Ефрема Лукатського та Сергія Сипинського, привезених з України. Це нецензуровані реалістичні чорно-білі фотографії теперішнього побуту на Україні. Придбано до постійної колекції картин Василя Курилика „Блимаюча свічка“ (121.92

Галина Кошарич

Інтер'єр Едмонтонської мистецької галерії — виставка картин Василя Кричевського.

В. Кий відійшов у вічність

Важкі шляхи пройшла українська людина від рідних порогів через воєнну хуртовину Другої світової війни і попелища й руїну після неї. Та оселившись у вільному світі, ця людина не покладає рук, спрямовує свої зусилля для досягнення великої мети, свободи для єдиної Батьківщини України... Таким шляхом українського політичного емігранта пройшов своє життя, повне праці, жертв і терпіння, с.н. Василь Кий, діяльний громадянин, що жив завжди Україною — її злетами і спалахами надій і болів її горем.

Василь Кий народився 4-го квітня 1911 року, а помер саме у своє 80-ліття — 4-го квітня 1991 р. Походив він з Тернопільщини, з села Малі Жеребки. Ще із шкільних років полюбив він книжку, і вона, поряд із любов'ю до дружини Лідії, а згодом дитини, була його супутницею все життя. Приємно було зайти додому подружжя Кий і бачити цілі стіни з книжковими полицями. Були це прочитані книжки із замітками і підкресленнями, бо покійний любив і читав книжки. Ще в 1936 році на рідних землях став він членом Українського Національного Руху. У тиху хвилину сподівався розказувати, як пе-

Церква Христова, як збір християн на землі, не може залишитися поза сферою права. Законодавцем права Церкви є Сам Ісус Христос, який вибрав своїх апостолів, посилаючи їх голосити його науку, кличучи: „Покайтеся, бо наблизилось Царство Боже“. Голосячи Христову науку, апостоли основували церковні громади та висвячували для них дияконів, священників та єпископів. І так священство, перейнявши владу від апостолів, стало правдивою ознакою Вселенської Церкви, від початку її існування.

Ідучи слідами апостолів та вибраних ними провідників Христової Церкви, Владика Роберт Москаль висвятив в диякони Михайла Добоша в пам'ятку неділю 17-го березня ц. р. під час Архиєрейської Божественної Літургії в 10-й год. в Церкві Успення Пречистої Діви Марії в Маямі на Флориді.

Урочистою процесією впроваджено з парафіяльного дому Владика Роберта до церкви під спів хору „Будь Ім'я Господнє благословенне віднині і до віку“.

За нашим звичаєм, Василь Тараска привітав Владика хлібом-сіллю.

До Архиєрейської Святої Літургії ступили: о. Монс. Іван Стевський, папський монах, о. Монс. Тома Саюк, канцлер в Пармі, Огайо, о. Богдан Скасків та о. Данило Крейган з монастиря Облатів. До Служби обслуговували хлопці вівтарної дружини.

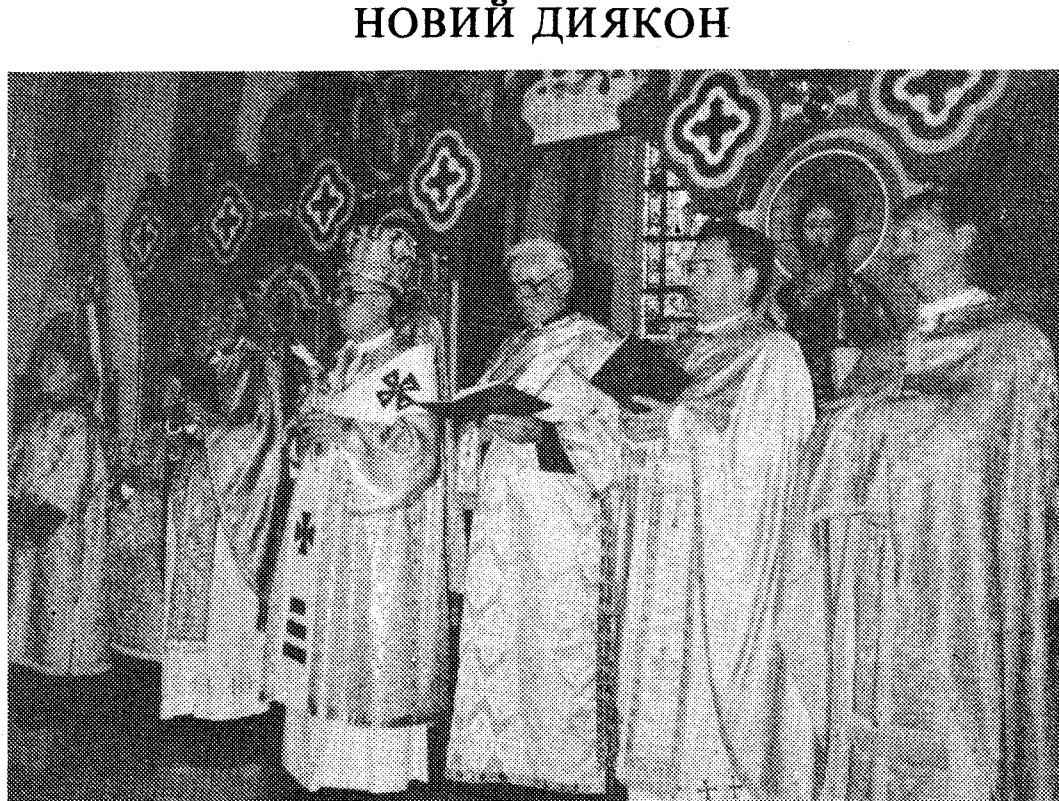
Присутніми на Літургії були дружина о. диякона Олія, члени родини, приїжді, країни та товариші зі шкільної лавки. Простору церкву вщерть вповнили парафіяни та гості.

Урочисту Святу Літургію прикрашували мелодійні співи хору місцевої Церкви під диригуванням п.ні Даниї з родини Максимович та Павла Галадза.

По прочитанні Святої Євангелії Владика Роберт вголосив проповідь, вказуючи на плекання любові та прямування за всяку ціну до єдності і згоди в парафії та цілій громаді.

Зворушливим моментом, що його пережили присутні, був сам акт висвячення в сан диякона Михайла. Вперше в історії Церкви Успення Пресвятої Богородиці в Маямі, Флориди, відбулося рідкісне та разом з тим радісне торжество священства.

По закінченні Святої Літургії та відспіванні мнотгостів Святошному Отцеві Папі Римському, Пресвященішим Владикам на-

Висвячення в сан диякона Михайла Добоша (зліва): о. Богдан Скасків, Владика Роберт, о. диякон Михайло Добош, Монс. Іван Стевський та Данило Крейган з монастиря Облатів.

шій Помісній Українській Церкві у провіді з кардиналом Мирославом Іваном, священному та дияконському чині, нововисвяченому диякону Михайлу в дальшому переказує дуже докладні фрагменти життя та праці о. диякона. Сьогоднішня подія — це перша, що в цій церкві відбулася і яку довершив Владика Роберт. З цього приводу радіє наша Помісна Церква, що ряди служителів Божих збільшуються. Радіємо, що наша Церква одержала ревного її служителя. Велика подяка Отцю, що на небі, який винагородив Вашу сорокалітню працю до Церкви та народу, як її вірний працівник дияківського крилато та диригента хору, з яким відбувся 5-кратний поїздку до Вічного міста Риму, прикрашує римські святині Богом надхненними співами. Хай милосердний Господь сподобає Вас здоров'ям, силою та витривалістю і довгим життям служити йому вірно та служити нашій Помісній Українській Церкві ще довгі роки! — сказав о. Б. Скасків.

Василь Самофал вказав на обов'язки, що покладені з працею диякона.

Гарне слово вголосив племянник о. диякона, д-р Ярмо Кухтарук, що прибув з далеких Садбир в Канаді. Він подякував тітці й дядькові, що причинилися до його поборного виховання, бо родичі відійшли в молодому віці по небесну нагороду, залишивши їх троє сиротами. Подякував за

Отця Богдан Скасків, що вже попереднього дня відслужив Святу Літургію в наміренні о. диякона Михайла, вказав на дивні дороги і чудні діла Господні: „46 років тому відбулася наша зустріч та знайомство в таборі переселених в Ляндеку, Австрії, як учитель таборової гім-

НОВИЙ ДИЯКОН

назії, а сьогодні в Америці, на Флориді, приймає той самий Михайло священниці-дияконський сан. Чи не дивно воно в очах Божих, як і рівно ж і людських. В дальшому переказує дуже докладні фрагменти життя та праці о. диякона. Сьогоднішня подія — це перша, що в цій церкві відбулася і яку довершив Владика Роберт. З цього приводу радіє наша Помісна Церква, що ряди служителів Божих збільшуються. Радіємо, що наша Церква одержала ревного її служителя. Велика подяка Отцю, що на небі, який винагородив Вашу сорокалітню працю до Церкви та народу, як її вірний працівник дияківського крилато та диригента хору, з яким відбувся 5-кратний поїздку до Вічного міста Риму, прикрашує римські святині Богом надхненними співами. Хай милосердний Господь сподобає Вас здоров'ям, силою та витривалістю і довгим життям служити йому вірно та служити нашій Помісній Українській Церкві ще довгі роки! — сказав о. Б. Скасків.

Василь Самофал вказав на обов'язки, що покладені з працею диякона.

Гарне слово вголосив племянник о. диякона, д-р Ярмо Кухтарук, що прибув з далеких Садбир в Канаді. Він подякував тітці й дядькові, що причинилися до його поборного виховання, бо родичі відійшли в молодому віці по небесну нагороду, залишивши їх троє сиротами. Подякував за

Отця Богдан Скасків, що вже попереднього дня відслужив Святу Літургію в наміренні о. диякона Михайла, вказав на дивні дороги і чудні діла Господні: „46 років тому відбулася наша зустріч та знайомство в таборі переселених в Ляндеку, Австрії, як учитель таборової гім-

дбайливу опіку, як приборані родичі, та підкреслив: „Я люблю свою тітку і вуйка, бо вони люблять і нас!“

В кінці промови о. диякон Михайло, складаючи подяку Господеві, що привів його сьогодні до свого святого престолу та поставив на свою службу. Склонив голову перед своїми родичами, що виховали його в покорі та святості, і вмерли не в своїй, а в чужій, ворожій їм землі.

Він подякував Владика Москаль за великий труд та за ласку висвячення його в сан дияконський. Дякував отцям Монс. Іванові Стевському, о. Монс. Томі Саюкові, о. Богданові Скаскові за гарне слово, Василю Самофалові за участь в його торжестві та слово, вголослене під час прийняття, членом своєї родини, що не жаліли труду і прибули, щоб разом з своїм вуйком ділитися його радощами.

Подякував Павлові Галадзі та Штидзі за приготування багатого та смачного обіду, а Майничам за поміч приготування залі, всім парафіянам та гостям, що взяли таку численну участь у Святій Літургії та прийнятті, діточкам за квіти та побажання, і тим, що подавали до столу.

Молитвою подяки, що її провів Владика, закінчено урочисте торжество священства, поєднане з прийняттям, в якому взяло участь понад 200 парафіян та гостей.

Мирослава Скасків

О. д-р І. Нагаєвський

(У другу річницю його смерті)

7-го травня 1989 року відійшов у вічність священик Української Католицької Церкви, св. п. митрат Ісидор Нагаєвський, військовий капелан і історик, що поруч Теофіла Коструби, Григора Лужницького, о. Атанасія Великого, ЧСВВ, та о. Іриней Назарка, ЧСВВ, став у ряди тих ентузіастів, що в своєму житті особливу увагу звернули на вивчення історії своєї Церкви та свого народу. Він відійшов тоді, коли наша Українська Церква на рідних землях з великим розголосом виходила з катакомб і інформації засипувала редакторські бюра українських часописів у вільному світі, а несподіваний, хоч давно передбачений розвал більшовицького молоха на сході Європи став темою палких дискусій у пресі та при щоденних громадських зустрічах — і так раптова смерть о. митра Ісидора Нагаєвського не викликала заслуженого відгомону в українській пресі в Америці, якої покійний був дуже активним членом. Тому з перспективи двох років готується пригадати українському громадянству достойну постать покійного священика, щоб ми усвідомили собі, кого ми втратили.

Покійний о. митр. д-р Ісидор Нагаєвський після закінчення гімназійних студій у Бережанах вирішив посвятити духовному станові й вступив до Духовної Академії у Львові, а скінчивши з великим успіхом богословські студії (1929—1934) прийняв єрейське священство з рук ієпископа вірний, Преосв. Никити Будки 22 червня 1935 р. Працюючи в душпастирстві як завідувач парафії в Більцях біля Бродів він попов у концентральний табір у Березі Картузькій, а виїжджаючи з табору попов у руки НКВД, кілька літ пізніше опинився в тюрмі гестапо й мало що не попов у концтабір в Ашвінці, але помилуваний завдяки старанням полк. Сушка дістався на волю. Пізніше дістався від Митра Андрея Шептицького призначення на польового духовника при українській дивізії „Галичина“, в якій служив до кінця війни. Як військовий капелан він дістався до Італії, а в 1947 року, завізваний Митрополитом Константином Богачевським виїхав до Америки, де зразу віддав душпастирський та письменницький праці, редагував місячник „Місіонер“, та співпрацював у тижневику „Шлях“ і щоденнику „Америка“.

Ще на рідних землях як студент о. І. Нагаєвський цікавився історичним минулим українського народу і збирав матеріали з тієї ділянки, а в ЗСА почав усе більше віддавати науковій праці, досліджуючи широке поле української історіографії, особливо церковної. Спочатку в різних часописах і журналах публікував історичні статті, а потім взявся також і до більш історичних праць, якими привернув до себе увагу українського наукового світу. Наталія Полонська, О. Оглоблін, Смаль-Стоцький й інші, бачили його здібності та зацікавлення, впливали на нього, щоб він усеціло посвятився науковій праці в ділянці української церковної історії. В тілі покійний записався на історичній факультет Українського Вільного Університету де й осягнув ступінь доктора історичних наук 1953 р. Але священик-душпастир, до того ще і з родиною, — ніколи не може всецільно віддатися виключно тільки науковій праці й тому о. І. Нагаєвського бачимо парохом, будівничим церков, публіцистом, редактором, організатором, а який час навіть професором історії

о. митр. д-р І. Нагаєвський

Українського Католицького Університету в Римі. А все ж таки, попри всі інші обов'язки свого священницького звання, о. І. Нагаєвський найбільше часу й енергії присвячував такій науковій праці майже до кінця свого життя, коли стан його здоров'я значно занепадав і дні його життя вже очевидно зменшувалися.

Переглядаючи список наукових праць, що їх покійний о. І. Нагаєвський мав час і можливість написати й опублікувати, — кожний здивується й запитає себе: як могла так багато написати людина, переважно на душпастирських та громадських обов'язках. Бо в списку наукових праць, що їх покійний о. І. Нагаєвський опублікував, бачимо кілька основних праць, які вимагали довготривалих наукових розшуків по бібліотеках і архівах, як ось, його твори: „Рим і Візантія“ (244 сторінок друку), „Кирило-Методієвське Християнство в Русі-Україні“ (177 сторінок), „Стародавня Україна в світлі історичних пам'яток“ (216 стор.), „Історія Римських Вселенських Архиєрей“, три томи надруковані (разом 1485 сторінок), а четвертий том ще чекає на свого видавця, та два видання ілюстрованої „Історії України“ англійською мовою (368 стор.). Такі твори, як також ще й „Українська держава ХХ сторіччя“ (411 сторінок) — це твори, які певно притягнуть до себе увагу кожного майбутнього історика української Церкви.

Крім того о. І. Нагаєвський написав кілька богословських праць на ескетичні, літургійні та обрядові теми, що поступово друкувалися в кількох часописах та журналах. Покійний також живо реагував на появи нових історичних публікацій та богословських праць, написавши 15 рецензій. Його „Спогади“ польового духовника в рядах дивізійників під час останньої війни залишаться назавжди дорожньою пам'яткою для кожної матері, що втратила свого сина на війні. Його спогади про Брідишину, про Березу Картузьку, про Григора Лужницького, про Блаженнішого Кир Іосифа Сліпого — свідчать про гострий, обсерваторський смисл автора та про його здатність до глибоких аналітичних міркувань. Разом померлий список друкованих праць та й тих, що остали в машинописі, виказує 82 назви, що свідчить про небуденну працю, яку він виконав, а також свідчить, що він усеціло посвятився науковій праці в ділянці української церковної історії. В тілі покійний записався на історичній факультет Українського Вільного Університету де й осягнув ступінь доктора історичних наук 1953 р. Але священик-душпастир, до того ще і з родиною, — ніколи не може всецільно віддатися виключно тільки науковій праці й тому о. І. Нагаєвського бачимо парохом, будівничим церков, публіцистом, редактором, організатором, а який час навіть професором історії

о. С. Сабол, ЧСВВ

Чи українські комуністи і демократи проголосять самостійну Україну?

Такий приблизно запит поставив автор цих рядків депутатів української Верховної Ради та членів Комісії закордонних справ Романові Лубківському на його доповіді в Ньюарку 19-го квітня. Покинувшись на факти балтійських, грузинських та вірменських комуністів, можна б цілком сподіватися того самого від українських комуністів. Тим більше, що тепер і Кравчук, і Плющ, і інші комуністи виявляють чимраз більше розуміння до українських самостійницьких стремлень і є причини сподіватися, що вони не підведуть.

Р. Лубківський, подумавши, відповів, що є серед теперішніх комуністів люди, які запродали себе чужим силам, але є й багато таких, як Кравчук, Плющ і інші, яким, без сумніву, українська справа дуже дорога і вони готові усіми силами їй допомагати. Треба такту, терпеливості, і може навіть в недалекому майбутньому багато речей може змінитися в користь української вільної справи.

Доповідь Р. Лубківського збирала понад 100 осіб. Прелегент говорив, що „наш народ воскресне“ і що Україна обрала одногласно шлях до суверенітету. Наш народ у великій мірі „зібраний разом“, прямує до практичної реалізації суверенітету і політичного, і економічного. Активізація генеральних консулатів в наших більших містах, дальша активність нашого міністерства закордонних справ і в окремих країнах, і

Проф. Т. Гунчак поділявся теж своїми спостереженнями з останньої поїздки в Україну. Вечір був примісний і корисний.

Зборами провадив голову Відділу Приятелів Руху Північного Ню Джерсі проф. Роман Андрушків.

Іван Я. Хамуляк

„Благовіст“ — новий часопис у Польщі

Від січня цього року у Польщі з'являється новий часопис „Благовіст“ як „супільно-релігійний місячник Української Католицької Церкви в Польщі“. Редагує його колеґія в Гурово-Лавецьким у складі: о. Оліян Гбур — відповідальний редактор, а о. Богдан Панчак, Любимир Тхір і Дарій Гаврицький як технічні редактори та Богдан Тхір як співробітник. Досі з'являлися чотири вісесторінкові числа в накладі 3,000 примірників і розподіляють їх при церквах у ціні по 2,000 злотих.

„Благовіст“ презентується дуже добре, так під оглядом змісту, як і технічного оформлення, і містить багато ілюстрацій та дру-

кується на добрім папері чітким шрифтом. До першого числа був долучений стінний календар на 1991 рік. Редакція друкує листи від читачів, в яких вони поділяють свої думки для покращення видання.

Незвичайно дещо для сучасників назву „Благовіст“ пояснив мовознавець проф. Михайло Лєсвіс з Люблина як архаїчне слово з XI віку, вперше вжито в Остромировому Євангелії, яке означає „той, хто годосить добру вість“.

Адреса редакції „Благовіста“: Blahowist, ul. Chopina 17, 11-220 Gogowo-lawieckie, Poland.

Степан Кікта

Урочисто і кольоритно проходило свято державності на західноукраїнських землях

Івано-Франківське. — Як повідомляв київський журнал „Дніпро“, квітневське число, з ініціативи Івано-Франківського відділу Українського Фонду Культури відбулося свято державності України. Напередодні у шкільних закладах провели лекції, присвячені призабутим сторінкам історії України, а в теж у багатьох школах на годинах фізичного зайняття відбувалися традиційні козацькі змагання.

На свято запрошували виступи — парубки і дівчата. У катедральному Свято-преображенському соборі, в церкві Святої Покрови відслужено урочисту Архиє-

Тенісові турніри в сезоні 1991

Тенісова ланка УСЦАК подає до відома, що на цьогорічний літній сезон заплановано такі турніри:

4-го	5-го травня	Відкритий турнір на „Тризубівці“
6-го	7-го липня	УСЦАК-Схід на Союзівці
10-го	11-го серпня	Півдніні ігри на Союзівці
31-го серпня	2-го вересня	Крайові чемпіонати УСЦАК на Союзівці
14-го	15-го вересня	Півдніні ігри, Пласт „Чорноморці“ на Союзівці
28-го	29-го вересня	Осінній турнір на „Тризубівці“
12-го	13-го жовтня	ОКЛК на Союзівці

„У чорній стужі...“

(Закінчення зі стор. 2)

Вкінці М. Коцюбинська наводить ще один Стусів лист. Ось він уявляється: „Циганська муза“ (це про Ліну Костенко) дійшла до мене, і так само впадовав її. Хоч ставлення до всієї збірки — не абсолютно схвальне. Добре, що поновила теми поезії. Так, особливо мені до душі тема музи — жінки. Мені здається що Україна вся жіноча, жіночна. Що українські чоловіки не на рівні геніального жіноцтва свого (дуже прошу не сприймати це як галантність), українські пісні — все жіночі голоси. А чоловічі — чого вони варті — в гамі почуттів, настроїв, почувань? Справді, це муза безчоловіча, безлидарна туга її — жіноча. Сила її — жіноча. Мужність її — жіноча так само. А що ж чоловіки? Як бачимо, на неймовірно високий п'єдесталь виносить Стус жіночу поезію і саму ж жінку.

У цьому ж листі ще рядки, особливо зворушливі для Коцюбинської, що їх вона окреслює: „мовби дружний потік руки поза життєвою гранню. Метафізичне єднання душ. І — заповіт!“. Хотів би, Михасю, аби Ти знайшла собі зайняття — свого рівня аби не втікати в дійсність, як добре ти висловилася. Вірю, що Ти знайдеш жанр свій, не треба доскіпливості літературознавця, а лиш доскіпливості Твого серця. Згармонійно якось набуване і віддаване — прекрасна, як на мене, гімнастика духу“.

Задумуючись над есеєм — „У свідчід пам'яті“ — до нас приходять зрозуміння незвичайної духовної близькості Василя Стуса і Михайлини Коцюбинської, їхніх спільних палких почуттів для українського народу, їх гостре сприймання подій і людей, їх прямолинійної і невгнутаї вдачі. У спогаді своєму М. Коцюбинська виявила В. Стуса не лише як поета з непересічним талантом, але і як людину — пристрасну в палкій любові по останню клітинку своєї душі до свого народу і пристрасну в гніві до ворогів своїх. Непокірний вдача Василя Стуса від самих початків пророкувала йому неминучу загибіль. Бож як сам Стус пише: „Сховатись од долі — не судилося. Ударив грим — і зразу шкереберть пішло життя“. А далі начебто іншим віршем він з достоїнством доповнює гірку чашу свого життя по вінця:

Як добре, що смерті не боюся я
І не питаю, чи тяжкий мій хрест.
Що перед вами, судді, не каюся
В передчутті невідомих верств.
Що жив, любив і не набрався скверни,
ненависті, проклятого, катання.
Народе мій, до тебе я че верну,
і в смерті обернуся у життя
своїм стражданням і незлим обличчям.
Як син, тобі доземно уклонюся
і чесно главу в чесні твої вічі
і з рідною землею поріднюся“.

В рядках цієї поезії саме і є отой Василь Стус, кроки і сліди якого і всієї цієї жорстокої доби відчутні у майстерному есеї Михайлини Коцюбинської — великого поетового друга.

Вісті з Оттави

Товариство Українських Канадських Професіоналістів і Підприємців в Оттаві влаштувало 11-го квітня товариську вечерню прийняття, темою якого було: „Українські традиції в Канаді“.

Головним промовцем на прийнятті був д-р Джордж МекДоналд, директор канадського державного музею і відомий канадський науковець-антрополог. Якраз тепер його музей приготував ювілейну українсько-канадську виставку, пов'язану зі святкуванням століття українського поселення в Канаді. Ця виставка буде офіційно відкрита 29-го серпня ц. р. і триватиме до 23-го лютого 1993 р. Після того виставка буде перевезена до інших міст Канади, в яких живуть канадці українського роду та в яких існують відповідні приміщення для експонату такої виставки. Організатором ювілейної виставки є д-р Роберт-Богдан Клишак, голова східноєвропейської програми канадського музею цивілізації та голова ювілейної виставки.

Д-р Джордж МекДоналд у цікавій доповіді, ілюстрованій не менш цікавими прозірками, розказав про історію української імміграції до Канади, про величезний вклад українських поселенців у розбудову канадського сільськогосподарства в західних провінціях Канади, про їхні культурні досягнення та про сильне прив'язання до рідних звичаїв і традицій. До 1980 року в Канаді було відкрито 24 українські осередки з великими колекціями експонатів, особливо в таких містах як Вінніпег, Саскатун, Едмонтон і Торонто.

Голова оттавського відділу Товариства Українських Канадських Професіоналістів і Підприємців Ірина Бел подякувала доповідачеві за цікаву доповідь і звернулася до присутніх з закликом реагувати на критичну ситуацію, пов'язану з відкриттям канадського консульства в Києві. Виглядає, що канадські бюрократи в міністерстві закордонних справ, покликаючись на загальні бюджетні обмеження, постановили скасувати проект відкриття канадського генерального консульства в Києві. Відомо, що прем'єр-міністр Канади Браян Малруні, міністер закордонних справ Джо Кларк і міністер зовнішньої торгівлі Джон Кросбі вже давно проголосили рішення уряду

про створення консульства в Києві; однак, вищі урядові міністерства, які ніколи не проявляли симпатії до українських проблем, постановили економизувати якраз коштом консульства в Києві. Виступаючи на прийнятті прем'єр-міністра та канцелярії інших міністерств, пов'язаних з консульством. Тому Ірена Бел заохочувала присутніх вислати більше листів з проханнями, хоч останніми днями з'явилися інформації про те, що консульство таки буде відкрито, хоч в дуже знедокументованому складі. Одним з найбільших прихильників відкриття канадського консульства в Києві є Петрик Боєр, парламентарний секретар канадського міністерства закордонних справ, який настоює на тому, що Канада повинна за всяку ціну встановити консульські зв'язки з урядом України.

21-го квітня прем'єр-міністр Канади зробив ґрунтовні зміни і переміщення в своєму кабінеті міністрів. Джо Кларк, міністер закордонних справ, перебрав портфель президента таємної ради і міністра конституційних справ. Міністром закордонних справ була призначена Барбара МекДугал, яка була дотепер міністром імміграції. Колишній президент таємної ради і віцепрем'єр-міністер Дон Мазанковскі став міністром фінансів, а колишній міністер фінансів Майкл Вільсон — міністром індустрії, науки і технології і міністром міжнародної торгівлі.

До якої міри ці зміни вплинуть на справу канадського консульства в Києві лише час покаже. Канадські українці не мали великого успіху в справах імміграції з Барбарою МекДугал і невідомо чи вона буде надто прихильно ставитись до українських проблем в міністерстві закордонних справ. Позитивним є те, що віцепрем'єр-міністер і міністер фінансів Дон Мазанковскі затримує свій значний престиж у новому кабінеті і українці можуть сподіватись, що він і далі буде прихильно ставитись до їхніх проблем.

Степан Яворський

УНСоюз почав...

(Закінчення зі стор. 1)

114 в лютому та 133 у березні. За цих самих три місяці 1991 року 16 членів набули в УНСоюзі грамоти пенсійного забезпечення та виплатили перші вкладки на суму 160,500 дол.

У звіттовому часі багато часу присвячено виготовленню звітів для забезпечення урядів, працю над якими координував головний касир О. Благітка. В тому ж часі головний секретар відбав поїздки на окрузні збори до Чикаго, Філадельфії, Сиракузів, Рочестера та Трою-Олбані, на яких поруч загальних інформацій про УНСоюз, багато уваги присвячено на вивчення нових грамот пенсійного забезпечення.

В Рекордовому Відділі заіснували труднощі в наслідок занедужання досвідченого співробітника Мелані Мілянович, яку приходилося заступати. В загальному, Рекордовий Відділ потребує поповнення і вже пороблено заходи, щоб це здійснити, так у канцелярії, як і комп'ютерській дільниці.

У зв'язку з новою спробою налагодити працю відділу продажу забезпечення, звітодавець співпрацював із фахівцем продажу забезпечення Робертом Куком, коли мова про введення нових вкладок та нових грамот забезпечення, як теж реасекурації вищих сум забезпечення. Р. Кук працює під наглядом головного представника У. Дячука, який підлягає безпосередньо відділу продажу забезпечення.

Як представник УНСоюзу звітодавець брав участь у праці Підготовчої комісії Установчих зборів Координаційного Комітету Допомоги Україні та був головою Номінаційної комісії цих зборів, на яких був обраний членом дирекції цього комітету. Заступник головного представника д-р Нестор Олесницький був обраний до Контрольної комісії комітету.

У звіттовому часі відвідали Головного Канцелярія УНСоюзу видатні гості з України: Михайло Горинь, Володимир Чорний, Вячеслав Чорновіл та його дружина Алена Пашко, яких Екзекутива гостила та познайомила з УНСоюзом.

Заступниця головного представника Г. Пашен поінформувала про свою участь в нарадах Окружного Комітету УНС в Чикаго, про участь у Іллінойському братському конгресі, про новий законопроект щодо забезпечення в Іллінойській стейтській асамблеї. На закінчення свого звіту Г. Пашен задала, що існують труднощі з встановленням дати крайового голфшового турніру УНС, але вона ще веде в цій справі перетрактації.

Головний директор для Канади мгр І. Геврих передав аплікації двох нових членів, що він їх зорганізував, на загальну суму 9,000 дол. забезпечення, а відтак звітував про свою участь в нарадах Секретаріату СК-ВУ, КУК тощо.

Він поінформував про влаштування виступу в Вінніпегу голови Іванофранківської Обласної Ради УРП Петра Марусика. Заступник головного представника д-р Н. Олесницький звітував про свою участь в зборах Округ УНС в Бостоні і в Ньюарку, про Установчий з'їзд Координаційного Комітету Допомоги Україні.

„ЯВІР“ В КЛІВЛЕНДІ

Клівленд. — Тут у суботу, 11-го травня, відбувся концерт вокального квартету „Явір“ з Києва під патронатом Українського Народного Союзу. Імпреза відбулась в залі ім. Шептицького, катедрі св. Йосафата, 5720 State Rd. Початок о год. 7-й вечора. За інформаціями звертатись до Слави Оришківки (216) 842-5289, або до фірми „Св-шан“ (514) 630-9858.

НЕ ЯВОРСЬКИЙ, А ЯВОРСЬКИЙ

У статті д-ра Володимира Гордінського п.з. „Клопоти з подорожжю в Україну“ („Свобода“, ч. 81, 82, 83-те, з 1-го до 3-го травня) має бути: „В Харкові вітали нас представники харківських організацій Руху, ТУМ, Спідщина і Союзу Українок та завідувачі харківським відділом охорони здоров'я В. Яворський“. — Ред.

моги Україні, на якому його обрано до Контрольної комісії, про працю над новим статутом УНС, про контакти з консультантом УНС Робертом Куком та інші союзові справи.

Звіт головного представника

Головний представник У. Дячук на вступі подав звіт про організаційну працю в перших трьох місяцях 1991 року, в яких приєднало 328 нових членів, забезпечених на суму 2,465,000 дол.

Організаційна праця

В першому кварталі 1991 року здобуто 328 нових членів, забезпечених на суму 2,465,000 дол. Пересічна сума забезпечення виносилася 7,575 дол., квоту виконали на 16%. Порівняння з 1990 роком виявило, що число членів цього року було на 29 менше, сума забезпечення на 714,000 дол. більша, а пересічна сума на 2,610 дол. більша.

У виконанні членської квоти перше місце взяли неособданні Відділи, які придали вже 54 нових членів (90%). Описля слідували: Бостон (27%), Піттсбург, Вілкс-Беррі і Пассейк (20%), Філадельфія і Балтимор (18%).

Поміж усіма організаціями вибісся на перше місце наш минулорічний союзовий першун, Михайло Кігічак, Відділ 496-й, Сіетл, Вашингтон, який вже має 44 нових члени. Решта організацій залишилися далеко від нього позаду, а саме: Степан Гавриш, головний контролер, і Варка Бачинська, Відділ 184-й по 8 нових членів; Михайло Дереш, Відділ 371-й — 7 членів; В. Гладько, Ю. Котляр і С. Віхар по 6 нових членів. Описля слідували 7 організацій по 5 нових членів; 2 по 4 члени; 21 по 3; 28 по 2 та 62 по одному.

Коли вглянути у канадські організаційні висліди, то 50 Відділів придбали 28 членів. Пересічна сума забезпечення 7,821 дол., а загальна сума забезпечення 219,000 дол. На першому місці в організаційній праці є Округа Ніягара (17.5%), описля слідує Торонто (12%), Монреаль і Вінніпег по 10%.

Ярослава Зорич є канадським першунем, бо придбала 5 нових членів. Першунем відносно найбільшої суми забезпечення є Данило Пшич 458-й Відділ, з сумою 60,000 дол. та трьома грамотами.

Відділ професійних продавців

Відбуто зустріч з актуаріями відносно: перерібки термінових грамот (1, 5, 10 років) та розділення на дві особні пенсійні грамоти; для відірваних виплат і негайних виплат (deferred and immediate annuities).

Розглянено пропозицію виготовлення т.зв. „юніверсаль лайф“ поліси; нав'язано зв'язки з двома комерційними компаніями відносно продажу різних родів їх забезпечення, які ми не може-

мо чи не хочемо самі продавати; пошукуємо нову реасекураційну компанію для більших сум забезпечення; виготовляємо для продавців забезпечення скелі платень, бенефітів тощо; проектуємо різного роду формуляри; проектуємо інформації про УНС, Україну і українців в Америці та про наші громади, також про братські організації.

У Дячук поінформувала про деякі відмінності у родах забезпечення в Канаді і в цій справі вона має заплановані зустрічі в Торонто з відповідними чинниками.

Звітуючи про Союзівку, головний представник сказав, що табір „платаш“ на літо вже заповнений, інші заповідати добре, а вікенди на оселі вже всі зайняті на наступних два роки. Тепер переводиться модернізацію віллі „Ворохта“, включно з інсталяцією телефонів і охолодження, та перебудову дошліпних тенісових кортів. Тільки з уваги на інфляцію ціни на оселі піднесено на 4.5 відсотка.

У Дячук повідомила, що у редакцію „Свободи“ вводиться двох нових працівників, у Бюрі УНС у Вашингтоні на місце Івана Куна прийшов Адриан Кармазин. Бюро у Вашингтоні працює справно і корисно для УНСоюзу і громади в цілому. З пресовим бюро УНС в Києві є труднощі, бо тяжко знайти приміщення, але ред. Марта Коломиєць постачає інформації кожного тижня. Відділ братської діяльності займається листуванням дітей з України і діаспори та іншими акціями.

Від початку року головний представник провела повних 13 днів на консультаціях з Р. Куком в справі створення нового відділу продажу забезпечення.

Головний представник поінформувала, що вже вишло у Видавництві Торонто-ського університету англійською мовою книжка д-ра Мирона Куропаса п.з. „Українські американці: походження і аспірації“, презентація якої відбулася у неділю, 5-го травня, в Українському Інституті Америки в Нью Йорку.

У зв'язку з приготуванням до 100-річчя УНСоюзу, У. Дячук приготував листи до відділів з проханнями переслати деякі пам'ятки з їхньої історії до виставки, а також листи визначних активістів, яких слід буде вшанувати в рамках святкування.

Розгляд просьб

Пополудневу частину нарад всеціло присвячено розглядові просьб, що наспіли до УНСоюзу і до його новоствореного Фонду Відродження України. На день нарад цей фонд, що постійно зростає, як про це кожного тижня інформують „Сво бода“ і „Український Тижневик“, нараховував біля 174,000 дол., не враховуючи грошей з фондів УНСоюзу.

Реферувала кожну просьбу У. Дячук, раніше ґрунтовно перестудіювавши їх. Досі з Фонду Відродження України — УНС виангунувало біля 27,000 дол., про що вже інформовано на попередніх нарадах.

Тепер з фондів УНСоюзу в рамках добровільних датків на харитативні та громадсько-культурні цілі уділено: 500 дол. для хоруплопчиків з Огайо, які знов ідуть в Україну; по 500 дол. на переведення симпозиумів про чорнобильську катастрофу у Вашингтоні, Чикаго і Нью Йорку; 2,500 дол. на поїздки в Україну Капелі Бандуристів ім. Шевченка; один безплатний тиждень вакацій по сезону на Союзівку для виграну школи св. Івана Хрестителя в Ньюарку.

З Фонду Відродження України — УНС уділено допомоги після одностороннього прийняття Екзекутивною на такі проєкти:

* 2,500 дол. на покриття коштів вже третього подорожжя до Київського Політехнічного Інституту Зірки Воронко на переведення групових курсів англійської мови;

* До 3,000 дол. на покриття членських вкладок Київського Політехнічного Інституту в американських наукових установах;

* 1,000 дол. на покриття коштів приїзду п'ятих пластунів з України на літню школу буланів, що її влаштує курінь „Ті, що греблі рууть“.

* 2,000 дол. і безплатну висилку „Свободи“ до Союзу Українців в Румунії;

* на дослідну працю для українців в Присяжівці д-рові Миколі Мушинці — 250 дол.;

* 5,000 дол. на покриття коштів проживання адвоката зі Львова Юрія Демківа в Південно-методистському університеті в Далласі, Техас, в якому він отримав однорічну стипендію за старанням адво. Романа Купчинського, правника-випускника цієї школи. Університет цей погодився, якщо Ю. Демків з успіхом проведе рік, встановити постійну стипендію на повних три роки навчання для кандидата з України. У цій справі співпрацює з УНСоюзом Асоціація Українсько-Американських Адвокатів.

Певівши ґрунтовну дискусію над кожним із звітів та над усіма просьбами, їх затверджено. Вичерпавши порядок нарад, У. Дячук закрила їх у пополудневих годинах.

ФІЛЬМ В ЧИКАГО

Чикаго. — В цьому місті та його околицях буде висвітлено фільм „Чорна долина“ режисери Бориса Шилленка (Україна): в п'ятницю, 10-го травня, о год. 7-й вечора в Палатах, в Домі СУМ-ООЧСУ, 136 East Illinois St., в суботу 1-го травня, о год. 6-й вечора в Чикаго, в аудиторії собору св. Володимира і Ольги; в неділю, 12-го травня о год. 1:30 по полудні в Блуміндейл в залі Православної церкви св. Андрія, 300 East Army Trail Rd. (фільм буде висвітлений в час обіду на пошану матерів). В Чикаго і Палатах поруч з фільмом „Чорна долина“ буде висвітлено ще відео-фільм з відвідін Львова Патріархом Митрополитом Іваном Любачівським.

БЕРУЧИ ПІД УВАГУ економічне поживлення в країні після швидкого полагодження кризи в околицях Перської затоки, всі мали надію, що це якраз буде тим фактором, який пічне позитивно діяти на економічний спад в країні. Однак так воно не сталося, бо більшість родин по цілій країні є змушені значно обмежувати свої видатки, а це, згідно з даними, представляє дві третини всієї економіки в країні. Перерахувавши у своїх сподіваннях на підсилення економіки Уряд ЗСА минулого тижня знову обнизив відсоткові ставки. Все ж таки головний економіст фінансової фірми Дін, Віттер, Рейнольдс, Ричард Ріппе, твердить, що тепер єдиним надійним каталізатором економіки в ЗСА може бути тільки звичайний покупець.

НА ДУМКУ БРАЗИЛІЙСЬКИХ лікарів-епідемологів поширення хвороби холери в тій країні може причинитись не тільки до збільшення епідемії, але до загальної катастрофи і жертвами холери можуть стати за місяць-два від 60 до 100,000 осіб. Найбільше загрожені індійці, які живуть у віддалених від центрів джунглях на заході Бразилії. Цей прощарок населення, на думку лікарів, взагалі не придержується елементарних правил гігієни. На зарядження уряду туди поїдуть 120 лікарів-епідемологів, які постараться зменшити число смертних випадків.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТІ
нашого незабутнього

св. п.

о. д-ра Юрія Герича

будуть відслужені

СЛУЖБИ БОЖІ

в церквах:

Святого Юра у Львові — 15-го травня о год.

12-й полудня;

Успення Пресвятої Богородиці в Монреалі — 16-го травня о год. 7:30 вечора;

католицький церкві у Дулібах (Ходорівщина), на Україні.

Про молитви за спокій душі покійного просить

РОДИНА

AMERICANS FOR HUMAN RIGHTS IN UKRAINE

43 Midland Place, Newark, N.J. 07106
(201) 373-9729 ■ FAX (201) 373-4755

повідомляє членів і прихильників, що

8-го травня 1991 р.

в п'яту річницю СМЕРТІ

БУДУТЬ ВІДПРАВЛЕНІ

БОГОСЛУЖЕННЯ

за спокій душі

бл. п.

Ігоря Ольшанівського

ОСНОВОПОЛОЖНИКА І ГОЛОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ
АМЕРИКАНЦІ В ОБОРОНІ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ
В УКРАЇНІ.

Просимо членів про молитви.

Управа АГРУ

Ділимось сумною вісткою з рідними і приятелями,
що в суботу, 4-го травня 1991 р. відійшов від нас
на 78-му році життя

бл. п.

ЕВГЕН ГУСАК

ПАНАХИДА — понеділок, 6-го травня 1991 р. о год. 7-й веч. в похоронному заведенні Н. В. Humiston, Кергонксон, Нью Йорк.

ЗАПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА — вівторок, 7-го травня 1991 р. о год. 10-й ранку в українській католицькій церкві св. Трійці, а описля на український католицький цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

Залишені в смутку:

дружина — НАДЯ
син — СТЕПАН

З глибоким болем і жалем повідомляємо,
що в неділю, 5-го травня 1991 р. з волі Всевишнього
відійшла, ненадіждо до вічності на 47-му році життя
наша найдорожча

ДРУЖИНА, МАМА, ДОНЯ І СЕСТРА

бл. п.

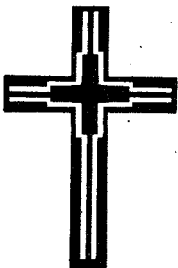
Уляна М. Кунинська-Шмериковська

ПАНАХИДИ у вівторок, 7-го і середу, 8-го травня 1991 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Queen, Асторія, Нью Йорк.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в четвер, 9-го травня о год. 9:30 рано в українській католицькій церкві Чесного Хреста, Асторія, Н. Й., а описля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

муж — ІВАН
син — МАРКО
доня — ДІЯНА
батьки — НАДІЯ І МИКОЛА КУНИНСЬКІ
сестра — ХРИСТИНА М. КУНИНСЬКА-АРФОРД з мужем МИХАЙЛОМ
брат — ІГОР КУНИНСЬКИЙ з дружиною МАРТЮЮ І дітьми МАРТУСЕЮ І ПЯРИСОЮ
кузина — ЗОРИЯНА ЛУЦЬКА
швагер — АДРИАН ШМЕРИКОВСЬКИЙ з дружиною ІРИНОЮ І дітьми
та ближча і дальша родина в Україні й Америці

У глибокому смутку ділимось з родиною, приятелями і знайомими,
що 5-го травня 1991 року відійшла у вічність
наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ І СЕСТРА

бл. п.

СТЕФАНІЯ ЯВНА

з дому ШКЛЯР

вдова по д-рові мед. ГРИГОРІЄВІ ЯВНОМУ

ПАНАХИДА відбулася у вівторок, 7-го травня 1991 року о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Lakeview Memorial, Clifton, N.J.

ПОХОРОН — в середу, 8-го травня о год. 9-й рано з української католицької церкви св. Миколая при President St., Passaic, N.J., а описля на український католицький цвинтар св. Духа у Гемптонбургу, Н. Й.

Залишені в смутку:

дочка — УЛЯНА ДЯЧУК з мужем ВОЛОДИМИРОМ
син — д-р ЛЮБОМИР з дружиною МАРІЄЮ-ДЗВЕНИСЛАВОЮ
внуки — д-р ОЛЯ Н. СОХАН з мужем ОЛЕГОМ РОМАН Г., ТЕТЯНА І ПАДА
сестра — ОЛЯ ТКАЧУК з родиною в Чехо-Словаччині
брат — РОМАН ШКЛЯР з родиною в Канаді

Замість квітів на могилу родина просить складати датки на Український Музей в Нью Йорку.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

ЖИДІВСЬКА ЕМІГРАЦІЯ з Советського Союзу може збільшитися незабаром. Кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“ в Москві Сердж Шмеман інформує, що до зросту жидівської еміграції з СРСР можуть спричинитися два фактори: зріст антисемітизму в Советському Союзі і поліпшення економічної, зокрема мешканевої ситуації в Ізраїлі. На думку директора Європейського інформаційного центру в Москві Александра Шмуклера, в цьому році до Ізраїля з СРСР приїде приблизно 100,000 емігрантів.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ
у щоденнику „Свобода“ та у „Ukrainian Weekly“

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА“

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки	\$ 6.00
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестивали, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.)	\$10.00
Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по за кожний інч (1 інч x 8 шпальт)	\$10.00

Якщо до оголошення включається знімок — коштуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну шпальту	\$ 8.00
Фоторепродукція на дві шпальти	\$10.00
Фоторепродукція на три шпальти	\$12.00

Оголошення на чергове число мусить впасти до Адміністрації 2 дні перед появою числа.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки	\$ 6.00
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестивали, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.)	\$10.00

Оголошення на чергове, недільне видання, мусить впасти до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА

Телефонічно оголошень НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки КЛЕПСИДРИ
Посвідки заплачених рахунків за оголошення висилаємо тільки на спеціальне прохання.

САМЕ ТЕПЕР ПОРА ПЛАНУВАТИ НА МАЙБУТНЄ!
РОЗСУДЛИВІ ЛЮДИ, ТАКІ, ЯК ВИ, ПОВИННІ ПОРОБИТИ СТАРАННЯ, ЩОБ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СОБІ МАЙБУТНІ ПРИБУТКИ, АЛЕ ТАКІ, НА ЯКІ МОЖНА ВПОВНІ РОЗРАХОВУВАТИ І ЯКІ ЗАСТУПЛЯТЬ ВАШ ЗАРОБІТОК, ЯК ПІДЕТЕ НА ПЕНСІЮ.

ПИШИТЬ АБО ТЕЛЕФОНУЙТЕ, ЩОБ ЗАСЯГНУТИ ДАЛЬШИХ ІНФОРМАЦІЙ ВІДНОСНО ПЕНСІЙНОЇ ГРАМОТИ УНСОЮЗУ, ЯКА ПЛАТИТЬ САМЕ ТЕПЕР 8 1/2% РІЧНО І ЯКІ Є ВІДРОЧЕНІ ВІД ОПОДАТКУВАННЯ.

До: Українського Народного Союзу, Інч.
P.O. Box 17A, Jersey City, N.J. 07303. Tel. (201) 451-2200; 1-800-253-9862

☐ Прошу докладно поінформувати мене про ПЕНСІЙНУ ГРАМОТУ УНСОЮЗУ
☐ Я не є членом, але мені цікаво довідатися про життєве забезпечення УНС
☐ Для мене ☐ Для моєї рідни
☐ Прошу ближче поінформувати мене про

Ім'я і прізвище

Вулиця, або поштова скринка

Місто

Число домашнього телефону

Мій вік

СОЮЗІВКА
SOYUZIVKA

ЛІТНІ КУРСИ, ТАБОРИ на СОЮЗІВЦІ 1991:

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР —
від неділі, 23-го червня до четверга, 4-го липня
Для хлопців і дівчат у віці 12-18 р.
Проходження і нічліг: \$220.00 (члени УНС), \$250.00 (не-члени)
Оплата за навчання: \$60.00
Юрій Савчак, Зенон Сниклик — інструктори

ХЛОП'ЯЧИЙ ТАБІР
від суботи, 13-го липня до суботи, 27-го липня
Розважовий табір для хлопців у віці 7-12 р.
Прогрульки, плавання, різні гри, навчання співу українських пісень і українського народного побуту.
Тижнево: \$140.00 (члени УНС), \$160.00 (не-члени). До кожної суми доциспетється ще оплату \$25.00 від дитини за опіку.

ДІВОЧИЙ ТАБІР —
від суботи, 13-го липня до суботи, 27-го липня
Програма і ціна така сама, як для хлопців.

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ —
від неділі, 11-го серпня до неділі 25-го серпня
Інструктор: Рома Прийма-Богачевська
Навчання традиційних народних танків для початкуючих й завансованих танцюристів
Проходження і нічліг: \$245.00 (члени УНС), \$275.00 (не-члени)
Оплата за навчання: \$140.00
Число курсантів обмежене до 60 учнів

Родичів, заінтересованих нічлігами від 23-го червня, просимо заздалегідь зробити замовлення на Союзівці.
За дальшими інформаціями звертатися до Управи „Союзівки“:

Ukrainian National Association Estate
Foondmore Road
Kerhonthson, New York 12446
914.626.5641

Можна набути звіт про референдуми і вибори

Урядова Гельсінкська комісія недавно видала звіт про референдуми в республіках СРСР. Звіт написаний на підставі спостережень співпрацівників комісії, які були присутні в Україні, Росії, Казахстані, Грузії, Латвії і Естонії. Розділ про Україну написаний на основі перебування в Україні Ореста Дечаківського 14-го до 19-го березня. Зацікавлені особи можуть також одержати звіт про минулорічні вибори в республіках, включно з Україною. Обидва звіти — „Soviet Referendum Report“ і „Soviet and Baltic Election Report“ можна одержати безкоштовно пишучи до:

Commission on Security and Cooperation in Europe, 237 Ford House Office Building, Washington, D. C. 20515, Attn: Orest Deychakiwsky.

Чи треба помагати Україні?

Господь Бог історія став ляль перед всіма народами час від часу нові можливості і завдання. Для нас цей час настав тепер. Справді радісно стає на душі, що дожили ми побачити зміни, які пройшли в Україні, побачити, що свідомість там зростає і є надія на краще. Але разом з тим зростають наші зобов'язання допомогти побудувати вільну, незалежну українську державу. Ще недавно це була тільки мрія, а тепер стало дійсністю.

Наша громада в Норт-Порті на Флориді свідомо своїх обов'язків.

11-го квітня відбулися загальні збори Фонду Допомоги Україні. За рік діяльності пророблено велику роботу: зібрано понад 70,000 доларів. Д-р Ткачук, президент зборів, поінформував про створення Координаційного Комітету Допомоги Україні і про ситуацію та зміни, які настануть в договоренні про допомогу Україні.

Наш Відділ Фонду Допомоги Україні включається в спільну працю цього комітету і стає його складовою частиною. Плянується взяти до праці знову, зареєструвати назву Товариство Гуманітарної Помочі України. Ми розуміємо, що справа допомоги Україні це справа першої ваги. Виглядає, що тут не буде поділу на „ми“ і „ви“, тут ми всі разом, тільки „ми“. Взагалі вже від довшого часу громада в Норт-Порті ставить справи загальноукраїнські вище суспільно групових. Ми всі маємо свої власні переконання, належимо до різних віровизнань, організацій і партій, але загальноукраїнські імпрези святкуємо разом і разом виступаємо перед англомовним світом. Річницю Чорнобиля теж святкуємо разом. Багато хто пропагує єдність і закликає до неї, але найвищий час показати це ділом. Це, власне, робимо ми. Спільно хочемо допомогти Україні. Наша поміч має крім матеріальної також велику моральну вагу. Може не всі ще зрозуміють, що це справу зрозуміють всі і кожний дасть по своїй можливості, бо в цьому буде наша сила.

Сподіваємося, що в інших громадах такий сам ентузіазм, як у нас. Недавно побували в ЗСА депутати Верховної Ради України. Вони чітко з'ясували ситуацію і накреслили плян, що нам робити і як найкраще допомогти Україні. Ще докладніше з'ясував це справу резолюції Установчого з'їзду Координаційного Комітету Допомоги Україні в ЗСА, що відбувся 26—27-го січня в Елізабет, Н. Дж. Наш Відділ в Норт-Порті на Флориді постарався докласти всіх зусиль, щоб ці резолюції, а також інструкції, виконати. Запорукою цього є переобрання на голову Відділу д-ра Володимира Короля, який в минулий каденції показав свої організаційні здібності і працьовитість. Тому ми сподіваємося, що наші надії увінчаються успіхом.

УВАГА УЧНІ/СТУДЕНТИ!
ЧИ ВИ БАЖАЄТЕ ПЕРЕПИСУВАТИСЯ ІЗ СВОЇМИ РОВЕСНИКАМИ НА УКРАЇНІ?

СТУДЕНТИ УКРАЇНИ бажать з Вами листуватися. Якщо Ви згодні, УНСОЮЗ поштарється підшукати для Вас відповідного товариша/лику у листуванні у Вашій віці. Просимо вповнити нижчеподану анкету і вислати на адресу:

Andre J. Worobec
Fraternal Activities
Coordinator
Ukrainian National Association
30 Montgomery St. 3rd fl.
Jersey City, N.J. 07302

Ім'я і прізвище

Дата народження

Адреса

Місто

Стейт/провінція

Я хочу переписуватися з (.....) хлопцем (.....) дівчиною у віці (.....) років (.....) не робить різниці.

Я є членом — Пласт (.....) СУМ (.....) ОДУМ (.....) УНС — Відд. ч.

інші — організації

Я цікавлюся

Мій „пен пел“ мав/мала зацікавлення

не робить різниці

Підпис учня/учениці

НОВЕ ВИДАННЯ:
Ілюстрована БІБЛІЯ для молодих

Нове видання українською мовою широко відомої „Ілюстрованої БІБЛІЇ для молодих“ видруковано в Загребі за дозволом єпископа Славоміра Міковша з Української Католицької Епархії Крижевці, Югославія.

Автори скороченого біблійного оповідання, яке видано 1962 р. в Мілані, Італії та в Парижі, Франції — Йозеф Е. Крузе та Самуїл Террієн. Сам єпископ Міковш опрацював українське видання на підставі хорватського перекладу, що друкувалося в Загребі в 1968 р.

Гарно оформлений, розкішно ілюстрований том має розміри 19 x 26 см.

Текст має розділи: СТАРИЙ ЗАВІТ: „Створення світу і патріярхи“, „Вихід з Єгипту“, „Закріплення Ізраїля“, „Період пророків“, НОВИЙ ЗАВІТ: „ІСУСОВІ ДІТЯЧІ ЛІТА“, „Явне Ісусове життя“, „Розп'яття на хресті, воскресення, вознесення на небо“, „Первісна християнська Церква“.

Передмова пояснює, що це Біблія — „свята книга християн“ для молодих які, може, не мали жодного релігійного виховання. Цитата із передмови: „Ця Біблія бажає пробудити зацікавлення молодих людей на запити про віру і промистити їм шлях до читання цілої Біблії, яка є нині, а буде й в майбутності, підставою християнської віри й християнського життя“.

Примірки українського видання „Ілюстрованої БІБЛІЇ для молодих“ можна купити за \$28.00 (пересилка не включена) за адресою:

Byzantine Rite Church Supplies
820 N. Franklin Street
Philadelphia, PA 19123
(215) 627-0660

ВІДБУЛИСЯ 67-МІ РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УСВТ „Ч. СІЧ“

Ньюарк, 13 квітня (О. Т.). Тут у власному Домі при 680 Сенфорд евеню відбулися 67-мі з черги річні загальні збори цього найстаршого Українського спортивного осередку в ЗСА. Збори відкрив голова М. Стебельський, який привітав присутніх та подав порядок дня, що його односторонньо прийнято. В наступному ході наради збори вибрали президію в складі проф. М. Цяпки — голова і А. Воробця — секретар. Після цього була затверджена раніше вибрана Номінаційна комісія в складі: І. Луків, Х. Процюк, О. Труш і О. Твардовський. Після відчитання і прийняття протоколу з минулорічних загальних зборів, відбулося звітування уступаючої управи. Першим звітував заступник голови і керівник спортової активності О. Твардовський. Згідно з цим звітом УСВТ „Ч. Січ“ нині нараховує 115 членів і 105 активних в різних спортивних ланках. У звіттовому році в футбольній ланці були діяльні перша дружина, виступає в півпрофесійній дивізії Гарден Стейт Ліги та молодші дружини, що виступають в місцевих лігах. Якщо йдеться про першу дружину, то її провідником-тренером є Михайло Паливода, який притягнув до складу 11 футболістів українського походження. Минулорічний сезон наші футболісти закінчили на 11 місці на всіх 12, здобули одне перше і два треті в інших чемпіонатах. Молодші дружини під проводом М. Гордінського і М. Паливоди брали участь у розгрівах на відкритих і закритих площах, де здобули середні осяги.

У відбавковій ланці були активні жіноча й чоловіча дружини, що брали участь в багатьох турнірах відбавкової Федерації ЗСА, як теж ряд українських турнірів. Особливих успіхів добила жіноча дружина під проводом Павла і Соні Галіви, яка здобула трофеї першунку в 6-ти, одне друге, одне третє, два четвертих і одне п'яте в різних офіційних американських і українських турнірах. Вперше за довгі роки наша дружина здобула звання чемпіонки району „Гарден-Емпаер“ (Нью Джерзі, Нью Йорк Конектикат). Відновлена чоловіча дружина під проводом А. Стасюка і А. Гладкого брала участь в ряді офіційних турнірів ЮСББА, в яких здобула середні осяги. Плавацьким активом завідувала Марія Бокало, з якою співпрацювали на терені Спортової Школи Х. Процюк і Т. Бокало. Ряд наших плавацьких й плавацьких змагань в басейнах у різних стейтових змаганнях і дружинових змаганнях Українських Спортивних Ігриш Молоді та першентствах УСЦАК, в яких здобули відповідно друге і третє місце. Індивідуально ряд наших змагунів були нагороджені золотими, срібними і бронзовими медалями.

Тенісовою ланкою завідував д-р З. Матківський. Як і в попередніх роках, окремі наші тенісиста добились значних успіхів на американській тенісній арені, в основному Роксана і Данило Матківські, про що обширно писала американська спортова преса. На терені УСЦАК Роксана Матківська в'їла за порядком здобула нагороди першунки, Данило Матківський, як і Ерик Матківський, дійшли до півфіналів. Першунками стали „Січовики“ в молодших групах Юрій Кігач і Михайло Глушецький.

Чергових осягів добились шахісти „Ч. Січ“ під проводом ланкового д-ра Ореста Поповича. Взявши участь в американському турнірі, перше місце здобув Степан Стойко, четвертим вийшов д-р О. Попович. Успішно теж змагався в різних американських турнірах Петро Радомський. В першентствах УСЦАК, що проходили в Торонто, Канада, д-р О. Попович здобув нагороду за друге місце.

Ланка гольфа організувала черговий річний турнір, в якому взяло участь з різних міст ЗСА 60 найкращих українських гольфістів.

Легкоатлетичний гурток під проводом ланкового Олега Колодід був учасником Українських Спортивних Ігриш Молоді, де ряд його членів здобули золоті, срібні й бронзові медалі.

Пресова референтура, крім багатьох рецензій і дописів в українській пресі, видала 27-ме число журналу „Наш Спорт“.

Слідуючі звіти фінансових, господарських і спортової секцій. Згідно з цими звітами обидві секції стоять на здорових фінансових підставах. Т-во завідує вповні виплаченим домом, що вповні себе оплачує і навіть приносить значний дохід.

Спортова секція є самовистарчалючою, тобто поруч спортової праці успішно здобуває фінанси на покриття своїх коштів. З найбільших розходових рубрик є Спортова Школа — 30,478 дол., футбольні дружини — понад 8,000 дол., відбавковий клуб, коло 5,000 дол., видання журналу біля 4,000 дол. Успішними фінансовими референтами були Бобеляк — господарська і Надя Бакун — спортова.

Останнім звітував М. Стебельський, який підкреслив, що в загальному упровадженню дружній й жертвенно й тому Т-во добилося нових спортивно-виховних успіхів. На особливе відзначення заслуговує наша Спортова Школа, що в минулому році прийняла 105 учасників, які пройшли завансований вишкіл в різних ділянках. Вперше в історії в інструкторському складі працювали визначні тренери з України Юрій Колб і д-р А. Кордіак. Значно попралилися умовини, завдяки чому, що УСБСОЗ побудував для потреб США новий будинок, в якому при містяться канцелярія, магазин, велика зала і вигідні мешкання для інструкторів. Далі голова на в'їзав до контактів із спортовими чинниками в Україні, що нині є актуальними міжтовариством і спортовими організаціями в Україні, як теж на базі УСЦАК і УСА у Львові. Цікаво звітував голова теж про свої недавні відвідини України. На закінчення свого звіту голова поінформував збори про участь представників товариства в сходах Ініціативного комітету для набуття великого культурного центру, при якому плянується теж спортові об'єкти. Після запитів і дискусій над цими звітами на пропозицію Контрьольної комісії збори ухвалили уступаючій Управі абсолюторію з призначенням. Далі Номінаційна комісія представила листу кандидатів до Управи на біжучу каденцію, яку збори односторонньо затвердили. Склад Управи УСВТ „Ч. Січ“ на 1991 рік: М. Стебельський — голова, О. Твардовський — заступник, керівник спорту і пресовий референт, І. Луків — другий заступник і ланковий тенісу, О. Труш — україномовний секретар, Х. Процюк — англословна, Д. Бобеляк — фінансовий госп. секції, Надя Бакун — спорт. секції, О. Напора — імпрезовий, С. Чижович — референт зовн. зв'язків, В. Бакун — делегат до Ліги, А. Воробець — англословний пресовий, Олена Колодід — ланковий, О. Бренчик — К-т Коляди, М. Паливода і М. Гордінський — провідники футбольної ланки, Аня Тершак-Ковець, А. Стасюк і А. Гладкий — провідники відбавкової ланки, М. Бокало — провідники ланки плавання, д-р О. Попович — ланковий шахів, Ю. Храневич — ланковий настільного тенісу, Олег Колодід — ланковий легкої атлетики, О. Сташків, В. Василка, д-р Е. Переїма — Контр. Комісія, Л. Рудзінський, Л. Лапчик-Лєсько, Я. Олесницька — Товариський суд. Правний дорадник — адв. Нестер Олесницький.

Після вичерпання порядку зборів, перевибраний голова подякував за участь в зборах і вибір ділової Управи та попросив присутніх до товариської гутірки й перекуси, під час яких продовжувалися дружні дискусії про справи Т-ва та процесу відродження українського спорту в Україні.

TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY
by Savella Stechishin.

TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY by Savella Stechishin (Handling and postage charges included) — \$20.00. New Jersey residents add 7% sales tax.

26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009

МАЄМО БАНДУРИ НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

На продаж або на винайм **НОВИЙ МОДЕРНИЙ ДІМ**
3 спальні, 2 ванни, здорова вода, багато інших зручностей. 5 хвилин від української церкви, Лексінгтон, Нью Йорк. Телефонувати до Любо (518) 589-7194

РОЗШУКИ

Мечислава Лисик пошукує інж. ВОЛОДИМИРА МЕЛЕХА, який мешкав і працював у Варшаві в бюро „UNIPRO“. Десять років тому виїхав з родиною до Канади. Він сам, або хто інший, що знає про нього прошу писати на адресу: Mrs. Stefaniya Lachowych 2546 W. Superior Chicago, IL 60612

ПІЗНЕ

АДВОКАТ БОРИС ЛЕВИЦЬКИЙ
ІМІГРАЦІЯ — GREEN CARD
Кожної суботи в 11:00 год. — генеральна безплатна конференція на всі імміграційні теми.
29 Broadway (Room 2806)
New York, N.Y. 10006
(212) 344-0003

ПРАЦЯ

Пошукуємо ЖІНКУ
до домашньої праці і до опіки над двома дітьми у віці 7 і 10 літ, після школи. Лівінгстон, Н. Дж. Прошу голоситися на телефон (201) 994-2812.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙПРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ШІРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тілніх Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку, св. Духа в Гемптонбургу, та інших.
ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА
Cypress Hills Monuments
Власник — український **ВОЛОДИМИР БІЛАНСЬКИЙ**.
К. М. КАРДОВИЧ
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (718) 277-2332
Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9 до 5 по пол., в неділю від 10-4 по пол. На багання і для вигоди клієнтів радо заїдемо до Вашого дому з проєктами й порадами.